القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعليم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ

تلاوت کوه | دَ هغه | چه وحی نے وُشوه | ستا طرف ته | له کتاب نه | او قائم کړه | مونځ

(اے نبیؐ!) کوم کتاب چه تاته دَ وحی په ذریعه راغلے دے هغه لوله ، او دَ مونځ پابندی ساته

اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ

بیشکه | مونځ | منع کوی | دَ بے حیایئ | او له ناخوښه کارونه | او خامخا یادول | دَ الله

یقیناً مونځ دَ خرابو او دَ بے حیایئ دَ کارونو نه منع کوی ، الله تعالیٰ یادول ډیره

اَكْبَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ

ډیر لوئے دی | او الله | پوهیږی | په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | او بحث مهٔ کوئ | دَ اهل کتابو سره

غټه خبره ده ، او الله تعالیٰ ستاسو په کارونو پوهه دے او اهل کتابو سره په سختیٔ نه بلکه

اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا

مگر | په داسے طریقه | چه هغه ډیره ښه وی | سیوا | دَ هغو خلقو نه | چه ظالمان دی | له دوی نه | او وایئ چه

په مناسبه طریقه سره بحث کوئ . هن! څوک چه په کښے زیاتے وکړی او تاسو داؤ وایئ

اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ

مونږ ایمان راوړو | په هغه څهٔ | چه نازل کړے شو | په مونږ | او چه نازل کړے شو | په تاسو | او زمونږ معبود | او ستاسو معبود

چه زمونږ په هغه کتاب هم ایمان دے چه مونږ ته راغلے دے او په هغه کتاب هم چه تاسو ته راغلے دے او زمونږ او ستاسو معبود

وَّاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

یو دے | او مونږ | هم دَ هغهٔ | فرمانبرداریو | او دغه شان | مونږ نازل کړو | ستا طرف ته

یو دے ، او مونږ دَ هغهٔ تول حکمونه منو . او هم دغسے مونږ تاته دا کتاب راؤلیږلو

الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ

کتاب (قرآن) | پس هغه خلق چه | ورکړے دے مونږ هغوی ته | کتاب | هغوی ایمان راوړی | په هغے | او څخه

نو چاته چه مونږ (مخوا) کتاب ورکړے وو اوس هغوی په دے کتاب (هم) ایمان راوړی ، او په دوی

هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٧﴾

له دوی نه | هغه څوک دی چه ایمان راوړی | په هغے | او نهٔ | کوی انکار | زمونږ له آیتونو نه | مگر | کافران

(مشرکانو) کښه هم څخے خلق په دے کتاب ایمان راوړی او زمونږ دَ آیتونو نه خو دَ کافرانو نه بغیر نور څوک انکار نهٔ کوی

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ

او نهٔ لوستلو تا | له دے نه وړاندے | څهٔ کتاب | او نهٔ تا لیکلو هغه | په خپل ښی لاس

او دَ دے نه وړاندے نهٔ چرے تا کتاب لوستے وُو ، او نهٔ دِ په خپل ښی لاس کتاب لیکلے شو

اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ

په دے صورت کښے | ضرور به شک کولو | دروغژن کوونکو | بلکه | هغه (قرآن) | آیتونه دی | واضحه

کنی دِ دے باطل پرستو به دربانده شکونه کول ، بلکه دا کتاب خو ښکاره دلیلونه دی

فِیْ صُدُوْرِ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ وَمَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا

په سینو کښے | د هغو کسانو | کوم چه ورکړے شو | علم | او نه | کوی انکار | زمونږ له آیتونو نه | مګر

د هغه خلقو په سینو کښے کوم له چه علم ورکړے شوے دے . او زمونږ د آیتونو نه څوک نه بلکه

الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۹﴾ وَقَالُوْا لَوْلَاۤ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ

ظالمان | او دوی ووئیل | ولے را ونه لیږلے شوے | په ده باندې | نخښے | د ده د رب له طرف نه

ظالمان انکار کوی . او دوی وائی چه په دے پیغمبر باندې د خپل رب له طرف نه څه (غیبی) نخښے ولے را نغلے؟

قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۵۰﴾ اَوَلَمْ یَكْفِهِمْ

ووایه | بیشکه | نخښے | د الله سره دی | او بیشکه | زه | ویرونکیم | ښکاره | آیا کافی نه ده دوی ته

ورته ووایه چه نخښے خو د الله تعالیٰ په قبضه کښے دی او زه خو ویرونکے یم چه صفا صفا وینا کوم - آیا دوی له دا خبره

اَنَّاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰی عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّ

چه مونږ | نازل کړے دے | په تا باندې | دا کتاب (قرآن) | چه لوستلے شی | دوی ته | بیشکه

کافی نه ده چه مونږ تا ته دا کتاب را لیږلے دے چه دوی ته لوستلے شی؟ بیشکه چه په

فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰی لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۱﴾ قُلْ كَفٰی ع ۷

په دے کښے | رحمت دے | او نصیحت | د پاره د هغه قوم | چه یقین کوی | ووایه | بس دے

دے کتاب کښے د ایماندارو د پاره رحمت او نصیحت پروت دے . (اے نبی!) ته ورته ووایه

بِاللّٰهِ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ شَهِیْدًا ۚ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ

الله | زما په مینځ کښے | او ستاسو په مینځ کښے | ګواه | هغه پوهیږی | په هغه څه | چه په آسمانونو

چه یواځے الله زما او ستاسو تر مینځه ګواهئ له بس دے . هغه ته د آسمانونو او د زمکے هر څه معلوم

وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ

او زمکه کښے دی | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | په دروغو باندې | او انکار ئے وکړو | د الله | هم دوی دی

دی - او څوک چه په ناحقو باور ساتی او د الله تعالیٰ نه انکار کوی نو هم دغه

هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَیَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَلَوْلَاۤ اَجَلٌ

نقصان مونده ونکی | او دوی له تا نه زر غواړی | عذاب | او که چرے نه وے | وخت

خلق تاوانیان دی . - او دا خلق د عذاب په غوښتلو کښے تندی کوی ، او که چرے (د دوی) د هر

مُّسَمًّی لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَیَاْتِیَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۵۳﴾

مقرر | نو خامخا به راغلے وو په دوی | عذاب | او خامخا به راشی په دوی | ناګهانه | او دوی به | نه وی پوهه

(څیز) وخت مقرر شوے نو په دوی باندې به عذاب راغلے وو او عذاب به په دوی ناګهانه راشی او دوی ته به خبر هم نه وی

یَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِیْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِیْنَ ﴿۵۴﴾

دوی زر غواړی له تا نه | عذاب | او بیشکه | دوزخ | راګیر کړی دی | کافران

دوی په تا باندې د عذاب راتلو تلوار کوی ، او په دے کښے شک نشته چه د کافرانو نه به جهنم را تاو یږی

يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ

په کومه ورځ | چه پټ به کړي دوی لره | عذاب | د دوی د پاسه نه | او د دوی د پښو لاندې نه

په کومه ورځ چه عذاب به پړه د پره نه او د پښو د لاندې نه راخوره شي

وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٥٥ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

او وبه وائي الله | وڅکئ (مزه) | د هغه څه | چه تاسو به کول | اے زما بندګانو! | چه | ايمان مو راوړے دے

او الله تعالیٰ به ورته ووائي چه تاسو چه څه کول د هغې خوند وڅکئ - اے زما ايماندارو بندګانو!

اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ۝٥٦ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ

بيشکه | زما زمکه | ارته ده | پس خاص زما | عبادت کوئ | هر کس | څکونکے دے (مزه)

بيشکه زما زمکه ډيره وسيع ده نو تاسو خالص زما عبادت کوئ - هر ژوندے به يو ځل خامخا د مرګ خوند

الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝٥٧ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

د مرګ | بيا به | زمونږ طرف ته | تاسو واپس راګرځولے شئ | او کوم خلق چه | ايمان راوړی | او عملونه ئے وکړل

څکي ، بيا تاسو ټول به ماته پسته راځئ - او چا چه ايمان راوړے دے او نيک کارونه

الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

نيک | مونږ به ضرور ځائے ورکړو دوی ته | د جنت | په بالاخانو (کښې) | چه بهيږی به | لاندې د هغې نه

کوی مونږ به ورله د جنت په بالاخانو کښے ځائے ورکړو چه د هغې لاندې به ويالے

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝٥٨ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا

نهرونه | هميشه به وی دوی | په هغې کښے | څه ښه | اجر دے | د عمل کوونکو | کوم خلق چه | صبر وکړو

بهيږی تل ترتله به په کښے اوسيږی د (نيک) عمل کوونکو بدله ډيره ښه ده (يعني) کوم چه صبر وکړو

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٥٩ وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ

او په خپل رب باندئ | توکل کوی | او څومره | ژندہ سرد ی | چه نهٔ وچتوی

او په خپل رب باندئ توکل کوی - او ډيرداسے ژندہ سرشته چه خپل ځان له روزی سنبالہ

رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٦٠

خپله روزی | الله | رزق ورکوی هغوئی ته | او تاسو ته هم | او هغه | اوريدونکے | پوهه دے .

نهٔ ساتی ، الله تعالیٰ هغوئی له هم روزی ورکوی او تاسو له هم ، او هغه هرڅهٔ اوری په هر څهٔ پوهه دے

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ

او که چرے | تپوس وکړے ته له دوی نه | چه چا | پيدا کړل | اسمانونه | او زمکه | او په کار ئے ونګول

او که چرے ته ترے نه تپوس وکړے چه هغه ذات څوک دے چه اسمانونه او زمکه ئے پيدا کړي دي او نمر او

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝٦١ اَللّٰهُ

نمر | او سپوږمئ | ضرور به ووائی دوی | چه الله | بيا کوم خوا | دوی اړولی روان دی؟ | الله

سپوږمئ ئے په کار لګولی دی؟ نو دوئ به ضرور ووائي چه الله نو بيا دوئ کوم خوا اړولی روان دی؟ الله

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ

فراخه کوی | روزی | ذ هغه چاچه | دے ئے خواړی | له خپلو بندګانو نه | او تنګوی | چا د پاره (چه غواړی)

هغه ذات دے چه په خپلو بندګانو کښے په خپله خوښه د چا روزی فراخه کړی او د چا روزی تنګوی

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ

بیشکه | الله | په هر | څیز | پوهه دے | او که چرے | تاسو تپوس وکړئ له دوئ نه | چه چا | رانکته کړے

بیشکه الله تعالیٰ په هر څهٔ ډیر ښهٔ پوهه دے . او که ته د دوئ نه تپوس وکړے چه چا د بره نه

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْیَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

له آسمان نه | اوبهٔ | بیا ئے ژوندی کړله | په هغے سره | زمکه | پس | د هغے له مرګ نه

اوبهٔ راؤرولے ، نو مزکه ئے پرے د مره کیدو نه پس بیا راژوندئ کړه ؟

لَیَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿٦٣﴾

نو دوی به ضرور ووائی | الله | ووایه | ټول تعریفونه الله لره دی | بلکه | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی

نو دوئ به ووائی چه الله ته ووایه چه ټول تعریفونه الله د پاره دی ، خو په دوئ کښے اکثر کسان نهٔ پوهیږی .

ع ۶

وَمَا هٰذِهِ الْحَیٰوةُ الدُّنْیَاۤ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ الدَّارَ

او نهٔ دے | دا | ژوندن | د دنیا | مګر | لوبے | او تماشه | او بیشکه | کور

او د دُنیا دا ژوندن د لوبو او د تماشو نه بغیر نور هیڅ حقیقت نهٔ لری او اصل ژوندون

الْاٰخِرَةَ لَهِیَ الْحَیَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا یَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوْا فِی الْفُلْكِ

د آخرت | هم دا دے | (اصل) ژوند | کاش | دوی پوهیدلے | بیا هر کله چه | دوی سواره شی | په کشتئ کښے

د آخرت دے ، کاش! چه دوئ پوهیدلے . نو هر کله چه دوئ په کشتئ کښے سواره

وقف لازم

دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ ۚ۬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ

نو دوئ بلی | الله | خالص کوونکی | د پاره د هغهٔ | عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوی ته

شی نو بیا په خالص اعتقاد سره د الله پاک بلنه کوی . خو څهٔ وخت چه موږ ئے اُوچے

اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ یُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾ لِیَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَیْنٰهُمْ ۚ

طرف د اوچے ته | نو ناګهانه دوی | شرک کوی | چه دوی انکار وکړی | د هغه څهٔ | چه موږ ورکړی دی دوی ته

غاړے ته راخلاص کړو نو فورًا الله تعالیٰ له شریکان راپیدا کړی نو څهٔ چه موږ دوی له ورکړی دی د هغے ناشکری کوی .

وَلِیَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ یَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا

او چه دوی فائده واخلی | پس زر به | دوی ته معلومه شی | آیا دوی نهٔ دی لیدلی | چه موږ جوړ کړو

او د پاره د دے چه خوږے مزے واخلی نو ډیر زر به (په څان) پوهه شی ، آیا دوئ چرے غور نهٔ دے کړے چه موږ حرم

حَرَمًا اٰمِنًا وَّیُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ

حرم | د امن والا | او تښتولے شی | خلق | چار چاپیره د دوی نه | پس آیا دوئ باطل باندے

د امن ځائے ګرځولے دے . او د ګیر چاپیره (علاقو) نه خلق (په زوره) بهر ویستلے شی نو آیا دوئ بیا هم په

يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

ایمان راوړی | او په نعمت دَ الله | ناشکری کوی | او څوک | زیات ظالم دے | له هغه چا نه

باطلو معبودانو باندې ایمان راوړی او دَ الله تعالیٰ دَ نعمتونو ناقدری کوی. او دَ هغه چا نه څنګ ظالم څوک کیدے شی

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ

چه وتړی | په الله باندې | دروغ | یا دروغژن کړی | حق | هر کله چه | هغه راشی دهٔ ته

چه په الله تعالیٰ باندې دروغ وتړی ، یا چه حقه خبره ورته ورسیږی نو هغې ته دروغ دوائی

اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِيْنَ جٰهَدُوْا

آیا نهٔ دے | په دوزخ کښې | ځائے | دَ پاره دَ کافرانو | او کومو خلقو چه | محنت وُکړو

آیا دَ کافرو ټیکاڼه به په دوزخ کښې نهٔ وی ؟ او څوک چه زمونږ دَ دین په لار کښې

فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

زمونږ په لاره کښې | خامخا به مونږ وښایو هغوئ ته | لارے خپلے | او بیشکه الله | سره دے | دَ نیکانو

کوشش کوی نو مونږ به ورته خپلے لارے وښایو او بیشکه الله تعالیٰ نیکانو خلقو سره دے.

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

سورة روم په مکه کښې نازل شوا او په | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښې ٦٠ ایتونه او ٦ رکوع ګانې دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٢﴾ فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ

الٓمّٓ | مغلوب شول | رومیان | په ډیر نزدے | زمکه کښې | او دوی به

الٓمّٓ . رومیانو (دَ شام دَ ملک) په نزدے علاقه کښې (دَ ایران دَ لاسه) ماتې وکړه او هغوئ به دَ دے

مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٣﴾ فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ؕ

پس | دَ مغلوبه کیدو نه | غالب کیږی | په څو | کالو کښې

ماتې نه پس په یو څو کاله کښې دننه دننه بیا غالب شی.

لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ

هم دَ الله په اختیار کښې دی ټول کارونه | وړاندې له دے نه | او پس له دے نه | او په دغه ورځ به | خوشحاله وی

وړاندې هم اختیار دَ الله تعالیٰ وو او وروستو هم (اختیار) دَ هغه دے، او په دغه ورځ به مسلمانان

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ

مؤمنان | په مدد دَ الله | دے مدد ورکوی | چا ته چه | وُغواړی | او دے

خوشحاله شی دَ الله تعالیٰ په امداد . هغه چه دَ هر چا په حقله وغواړی نو مدد ورکړی - او هغه زبردست

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٥﴾ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ

غالب | مهربان دے | وعده ده دَ الله | خلاف نهٔ کوی | الله | دَ خپلے وعدے

دے رحم کوونکے دے . دا دَ الله تعالیٰ وعده ده، الله تعالیٰ دَ خپلے وعدے نه خلاف هیچرے نهٔ کوی.

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۶ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا

او لیکن | اکثر | خلق | نهٔ پوهیږی | دوی پیژنی | ښکاره (حالت)

خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهیږی . دا خلق خو بس دَ دنیا دَ ژوند په

مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝۷

دَ ژوند | دَ دنیا | او دوی | له آخرت نه | بے خبره دی

ښکاره مخ پوهیږی ، او دَ آخرت نه بالکل ناخبره پاتے دی

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ

آیا نهٔ | کوی غور دوی | په خپلو زړونو کښے | چه نهٔ دی پیدا کړی | الله | آسمانونه

آیا دوی په خپلو زړونو کښے دا فکر نهٔ دے کړے ، چه الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى

او زمکه | او څهٔ چه | دَ دے دواړو په مینځ کښے دی | مګر | په درست تدبیر سره | او یو وخت | مقرر دَ پاره

ترمینځهٔ څیزونه همے نه بلکه دَ یو حکمت دَ لاندی او دَ یو مقرر نیټے دَ پاره پیدا کړی دی ؟

وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ۝۸

او بیشکه | ډیر | له خلقو نه | دَ ملاقات دَ رب خپل نه | منکر دی

او ډیر خلق هم دَ خپل رب سره دَ ملاقات کیدلو نه منکر دی .

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

آیا دوی نهٔ ګرځیدل | په زمکه کښے | چه دوی لیدلے | څنګه | شو | انجام

آیا دوی په ملک کښے نهٔ دی ګرځیدلی چه دَکوری چه دَ دوی نه دَ پخوانو خلقو انجام

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّ

دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندی وو | هغوئ وُو | ډیر زیات | له دوی نه | په طاقت کښے | او

څهٔ شو ؟ هغوئ (خو) دَ دوی نه په طاقت کښے هم زیات وو او په

اَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا

هغوئ واړولہ | زمکه | او دلئے آباده کړے وه | زیاته | له دے نه چه | دوئ آباده کړے ده

زمکه کښے ئے کروندے هم (ډیره) کړے وه ، او څومره چه (نن) دوئ آباده کړےده دَ دے نه ډیره زیاته ئے آباده کړے

وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ

او راغلی وُو دوئ ته | دَ دوئ پیغمبران | په واضح دلیلونو سره | پس نهٔ وو | الله (داسے) | چه ظلم ئے کولو په دوئ

وه ، او هغوئ ته خپلو پیغمبرانو معجزے هم راوړلے وے ، او الله تعالیٰ پرے بانډ زیاتے نهٔ کولو خو

وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝۹ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ

او لیکن | وُو دوئ | چه په خپلو ځانونو باندے | ظلم کولو | بیا | شو | انجام | دَ هغه خلقو

هغوئ به په خپله په ځان زیاتے کولو ، بیا کومو خلقو چه بد کارونه وکړل دَ هغوئ

اَسَآءُوا السُّوْٓاٰی اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا

کومو چه بد کړه | بد ه | دے دپاره چه | دوی دروغ وګڼل | آیتونه د الله | او دوی به هغې پورې

انجام ډیر بد شو ، ځکه چه هغوئ د الله تعالیٰ آیتونه دروغ ګڼل او په هغې پورے

یَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ اَللّٰهُ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ ثُمَّ

توقے کولے | الله | په اول ځل پیدا کوی | مخلوق | بیا به | دوباره ژوندی کړی دا | بیا به

ئے خندا ملنډے کولے ۔ هم الله تعالیٰ مخلوق په اول ځل پیدا کوی بیا په دویم ځل به ئے هم هغه را پیدا کوی، بیا به

اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝١١ وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ یُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٢

د ده طرف ته | تاسو ورګرځولے شئ | او په کومه ورځ چه | قائم شی | قیامت | مایوسه به شی | مجرمان

هم د هغه طرف ته تاسو واپس کیږئ ۔ او په کومه ورځ چه قیامت راشی نو مجرمان به مایوسه پاتے شی

وَلَمْ یَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآىِٕهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآىِٕهِمْ

او نه به وی | دوی دپاره | د دوی له شریکانو نه | څوک سفارشی | او وی به دوی | له خپلو شریکانو نه

او د دوئ په جوړو کړو شریکانو کښے هیڅوک به ئے سفارشی پیدا نه شی ، او دوئ به د خپلو شریکانو نه (په

كٰفِرِیْنَ ۝١٣ وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ یَوْمَىِٕذٍ یَّتَفَرَّقُوْنَ ۝١٤

منکر | او په کومه ورځ چه | قائم شی | قیامت | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شی

خپله) منکر شی ۔ او په کومه ورځ چه قیامت راشی نو په هغه ورځ به دا خلق جدا جدا (ټولی) شی

فَاَمَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِیْ رَوْضَةٍ

پس کوم خلق چه | ایمان راوړی | او هغوئ عمل وکړی | نیک | پس هغوئ به | په باغ (جنت) کښے

نو چا چه ایمان راوړے وو او ښه کارونه ئے کړی وو نو هغوئ به په (د جنت) په باغ کښے

یُّحْبَرُوْنَ ۝١٥ وَاَمَّا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ

خوشحاله وی | او کوم خلق چه | منکر شول | او دروغ ئے وګڼل | زمونږ آیتونه | او ملاقات د آخرت

خوشحاله (ناست) وی ۔ او چا چه کفر (غلا) کړے وو او زمونږ آیتونه او د آخرت راتلل ئے دروغ ګڼلی وو نو

فَاُولٰٓىِٕكَ فِی الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝١٦ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ

پس هم دوی به | په عذاب کښے | حاضر کړی شوی وی | پس پاکی بیانوئ د الله | هر کله چه | ماښام کوئ تاسو

هغوئ به په عذاب کښے (ګرفتار) حاضر ولی شی ۔ نو تاسو د ماښام او د سحر په وختونو کښے د الله

وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝١٧ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

او هر کله چه | صبا کوئ تاسو | او هم د ده لره دی | ټول تعریفونه | په آسمانونو کښے | او زمکه (کښے)

پاکیزګی بیانوئ ۔ او په آسمانونو کښے او په زمکه کښے هم د هغه تعریف دے

وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝١٨ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ

او د ورځے په آخره کښے | او هر کله چه | تاسو زوال په وخت کښے داخلیږئ | دے راوباسی | ژوندے | له مړی نه

او د هغه تسبیح کوئ او د ورځے په آخری وخت کښے او د ماسپښین ۔ هغه د مړی نه ژوندے راوباسی ،

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ

اوراوباسی | مړے | له ژوندی نه | او ژوندۍ کوی | زمکه | پس | د مرګ کېدو د هغې نه

او د ژوندی نه مړے ، او زمکه د مړه کېدو (اوچېدو) نه پس بیا را ژوندۍ کوی

وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ

او هم دغه شان به | تاسو راوویستلې شئ | او د دهٔ له نخښو نه دی | چه | دهٔ پیدا کړئ تاسو | له خاورو نه

او دغه شان به تاسو (هم) راوویستلې شئ . او د هغهٔ پهٔ نخښه دا ده چه تاسو ئے د خاورو نه پیدا کړئ ، نو

ثُمَّ إِذَا أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ

بیا | ناګهانه | تاسو | سری شوئ | (هر ځائے) خوارهٔ شوئ | او د دهٔ له نخښو نه (دی) | چه

په لږو ورځو کښے (سم دم) سړی شوئ چه خوارهٔ وارهٔ ګرځئ ، او د هغهٔ په نخښو کښے یوه دا ده چه تاسو

خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

پیدا ئے کړل | تاسو ته | ستاسو له جنس نه | ښځے | چه تاسو آرام بیا مومئ | د دوی سره

له ئے ستاسو د خپل جنس نه جوړے (پیدا کړے) ، چه آرام ورسره بیا مومئ

وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

او پیدا ئے کړلو | ستاسو په مینځ کښے | محبت | او رحمت | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی

او ستاسو (د ښځے خاوند) تر مینځ ئے مینه او همدردی پیدا کړه ، په دے کښے د هغه خلقو د پاره نخښے

لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ

د هغه قوم د پاره | چه فکر کوی | او د دهٔ له نخښو نه (دی) | پیدا کول | د آسمانونو

پرتے دی چه د فکر نه کار اخلی . او د هغهٔ په نخښو کښے د آسمانونو او د زمکے پیدا کول

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

او د زمکے | او اختلاف | ستاسو د ژبو | او ستاسو د رنګونو | بیشکه | په دے کښے

هم دی ، او ستاسو د ژبو او د رنګونو جدا جدا کول هم دی . بیشکه په دے کښے د پوهانو خلقو

لَآيَاتٍ لِّلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

نخښے دی | عالمانو د پاره | او د دهٔ له نخښو نه (دی) | ستاسو اوده کېدل | په شپه | او ورځ کښے

د پاره نخښے (او دلیلونه) دی . او د هغهٔ په نخښو کښے د شپے او د ورځے ستاسو اوده کېدل دی

وَابْتِغَاؤُكُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

او ستاسو لټول دی | د دهٔ له فضل نه | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | د پاره د هغه قوم

او د هغهٔ د فضل نه (روزی) تلاش کول دی . بیشکه په دے کښے هغه خلقو د پاره نخښے دی چه (په غور

يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

چه اوری | او د دهٔ له نخښو نه (دی) | چه ښائی تاسو ته | آسمانی بریښنا | د ویرے

خبره) اوری . او د هغهٔ په نخښو کښے یوه دا ده چه تاسو ته د بریښنا برق ښائی په کښے (تندر) ویره هم

وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ

او د امید (په توګه) | او ورکوي | له آسمان نه | او به | پس ژوندۍ کوي | په دې سره | ځمکه

ده او (د باران) امید ورته هم. او هغه د پره نه اوبه راوروي. بیا ځمکه د اوچېدو نه پس را ژوندۍ

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٤﴾

پس | د مړه کېدو د هغې نه | بېشکه | په دې کښې | نخښې دي | د پاره د هغه قوم | چه عقل لري.

او تازه کړي. بېشکه په دې کښې د هغه خلقو د پاره نخښې دي چه د عقل نه کار اخلي.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ

او د ده له نخښو نه (دي) | چه قائم دے | آسمان | او ځمکه | د ده په حکم

او د هغه یوه نخښه دا ده چه آسمان او ځمکه د هغه په حکم په ځائے قائم دي.

ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖۗ مِّنَ الْاَرْضِ ۖۗ اِذَاۤ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾

بیا هر کله چه | راوبلي تاسو | په یو ځل بللو سره | تو له ځمکې نه به | ناګهانه تاسو | راوځئ

نو څه وخت چه هغه تاسو د ځمکې د دننه نه راوبلي نو تاسو به ناګهانه راوځئ.

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ

او هم د ده دي | څوک چه | په آسمانونو کښې | او ځمکه (کښې دي) | هر یو | هم د ده | فرمانبردار دے | او هم دے دے چه

او څومره خلق چه په آسمانونو او په ځمکه کښې موجود دي دا ټول د هغه مخلوق دي، ټول د هغه تابعدار دي او الله هغه ذات دے

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ

پیدا کوي په اول ځل | مخلوق | بیا به هم دے دوباره پیدا کوي دا | او هغه زیات آسان دي | ده د پاره | او هم د ده

چه مخلوق په اول ځل پیدا کوي او بیا به ئے سر دوباره هم راپیدا کوي او دا کار ورته زیات آسان دے. او په آسمانونو

الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾

شان | ډېر اوچت دے | په آسمانونو کښې | او ځمکه (کښې) | او هم دے | غالب | د حکمت خاوند دے

او په ځمکه کښې د هغه شان ډېر اوچت دے او هغه ډېر زبردست د حکمتونو خاوند دے.

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا

بیان کړو ده | تاسو د پاره | یو مثال | له حال ستاسو نه | آیا تاسو د پاره | د هغو څخه

الله تعالیٰ تاسو د پاره (د توحید) یو مثال، هم له تاسو نه بیان کړے دے چه آیا د کومو غلامانو چه تاسو مالکان یئ په

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ

په مالکان ئے وئ | ستاسو ښي لاسونو (یعني غلامان) | څوک شریک شته؟ | په هغه څه کښې | چه مونږ درکړے دے تاسو ته | چه تاسو

هغوئ کښې څوک داسې هم شته چه په هغه رزق کښې کوم چه مونږ تاسو له درکړے دے، ستاسو برابر

فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

په هغه کښې | برابر شئ | ویرېږئ تاسو له هغوئ نه | لکه چه تاسو ویرېږئ | له خپل ځان نه | د غه شان | مونږ بیانوو

شریک وي؟ چه تاسو د هغوئ داسې خیال وساتئ لکه په خپل مینځ کښې د یو بل چه ساتئ؟ مونږ هوښیارو خلقو ته

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا

نخښې | د پاره د هغه قوم | چه پوهيږي | بلکه | پيروي وکړه | هغه خلقو | چه ظالمان دي

دغسې صفا صفا دليلونه اوروو - تا ، بلکه دا ظالمان بے پوهے (او بے دليله) په خپلو

اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۗ

د خپلو خواهشاتو | بغير د علم نه | بيا څوک دے | چه لاره وښائي | هغه چاته چه | ګمراه ئے کړی | الله

خواهشونو پسے روان دی ـــ نو دا سے خلق به څوک په سمه لاره راولی کوم چه الله ګمراه کړی وی؟

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۗ

او نشته دے | دوی د پاره | څوک مددګار | پس ته قائم کړه | خپل مخ | د دين طرف ته | يو طرف شوے

او د هغوئ به هيڅوک مددګار نه وی ـــ ، نو ته هميشه خپل مخ د دين طرف ته ساته يو مخيزے اوسيږه

فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۗ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۗ

دا د الله فطرت دے | چه پيدا ئے کړل | خلق | په هغے باندے | نشته هيڅ بدليدل | په دين د الله کښے

د الله تعالیٰ په فطرت قائم اوسيږه چه الله تعالیٰ پرے ټول خلق پيدا کړی ، د الله تعالیٰ پيدا کړی څيز ونه بدلول پکار نه دی

ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ ۙ

هم دا دے | دين | درست | او ليکن | اکثر | خلق | نه پوهيږي

پس دغه سم دين دے - خو اکثر خلق نه پوهيږي ـــ -

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا

رجوع کوونکي | د ده طرف ته | او وويريږئ له ده نه | او قائم کړئ | مونځ | او مه کيږئ تاسو

(خلقو!) الله تعالیٰ طرف ته رجوع وکړئ او د هغه نه ويريږئ او د مونځ پابندی ساتئ او په مشرکانو کښے مه

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ ۙ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا

له شرک کوونکو نه | له هغه کسانو نه | چه ټوټه ټوټه ئے کړو | خپل دين | او شول دوئ

شامليږئ - کوم خلقو چه خپل دين ټکړے ټکړے کړو او فرقے فرقے

شِيَعًا ۗ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاِذَا مَسَّ

ډلے ډلے | هر يوه | ډله | په هغه څه | چه دوئ سره دی | خوشحاله دی | او هر کله چه ورسيږي

شول هره فرقه هم په هغه خوشحاله ده څه چه دوی سره دی ، او څه وخت چه خلقو

النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ

خلقو ته | تکليف | (نو) دوی بلی | خپل رب | رجوع کوونکی | د ده طرف ته | بيا | هر کله چه | هغه و څکوی دوئ

ته تکليف ورسيږي نو خپل رب ته زاری ـــ شروع کړی ، بيا هر کله چه هغه د خپل رحمت مزه په

مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ ۙ

له خپل طرف | (مزه) د رحمت | (نو) هغه وخت | يوه ډله | له دوی نه | د خپل رب سره | شريک نيسی

هغوئ و څکوی نو څه کسان خپل رب له شريکان پيدا کول شروع کړی ـــ

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوا ۪ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾

چه ناشکري وکړي | د هغه څه | چه ورکړي دي مونږ دوی ته | پس فائده واخلئ | پس ژر به | تاسو پوهه شئ .

حاصل دا چه زمونږ د ورکړو نعمتونو ناشکري کوي نو تاسو فائده واخلئ، ډیر ژر به تاسو ته (انجام) معلوم شي

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ

یا نازل کړی دی مونږ | په دوی باندې | څه دلیل | پس دغه دلیل بیانوي | هغه څه | چه دوی کښې | د الله سره

آیا مونږ دے کافرانو ته څه سند رالیږلے دے چه هغه ورته د شرک خبرے

يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ

شریکوي | او هر کله چه | مونږ وڅکوو | خلقو ته | څه رحمت | نو دوی خوشحاله شي | په هغې | او که چرے

بیانوي ؟ او هر کله چه مونږ دے خلقو ته د خپلے مهربانۍ لږ څیز خوند وڅکو نو دوی پرے خوشحاله شي (او شکر

تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٦﴾

ورسیږي دوی ته | څه بدي | په وجه د کوم چه | وړاندې لیږلی دي | د دوی لاسونو | نو ناګهانه دوی | نا اُمیده شي

نه کوي) او که د خپل عمل د لاسه پرے څه قدرے مصیبت راشي نو ژر نا اُمیده شي (او صبر نه کوي) .

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ

آیا دوی نه دي کتلي | چه | الله | فراخه کوي | رزق | هغه چاته | چه وغواړي | او تنګوي | بیشکه

آیا دوی ته معلومه نه ده چه الله تعالی د چا په حقله وغواړي نو روزي ورله فراخه کړي او چا د پاره چه وغواړي تنګه کړي

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ

په دے کښې | نخښے دي | د پاره د هغه قوم | چه ایمان لري | پس ورکړه | رشته دار ته | د ده حق

بیشکه په دے کښې د ایماندارو خلقو د پاره ډیرے نخښے دي. نو تاسو خپلو رشته دارانو ته، مسکینانو

وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ

او مسکین | او مسافر ته (هم) | هم دا | غوره دي | هغه خلقو د پاره | چه غواړي

او مسافر ته د هغوی حق ورکوئ ـ دا خبره د هغه خلقو د پاره ډیره غوره ده چه د الله تعالی

وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا

رضا | د الله | او هم دا خلق دي | کامیاب | او څه چه تاسو ورکوئ | له سود نه

رضامندي غواړي او هم دا خلق فلاح بیا موندونکي دي او تاسو خلق چه (کوم رقم) په سود ورکوئ

لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ

چه ډیر شي هغه | په مالونو کښې | د خلقو | پس نه ډیریږي هغه | په نزد د الله | او څه چه

چه د خلقو په مال کښې ملاؤ شي زیات شي نو دا سے څیز د الله تعالی سره نه ډیریږي ـ او چه کوم زکوٰة د الله

اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٣٩﴾

تاسو ورکوئ | له صدقے نه | چه غواړئ تاسو | رضا د الله | پس دا خلق | هم دوی دي دوچند کوونکي

د رضا د پاره ورکوئ نو دا سے خلق (خپل مالونه) د الله تعالی سره (په څو څو چنده) زیاتوي

اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ یُمِیْتُكُمْ ثُمَّ یُحْیِیْكُمْ ؕ

(هم) الله دے | کوم چه | پیدا کړي ئې تاسو | بیا | ده روزي درکړه تاسو ته | بیا | به مړه کړي تاسو | بیا به | ژوندي کړي تاسو

الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے پیدا کړي بیا ئے روزي درکړه بیا به درباندې مرګ راولي او بیا به مو را ژوندي کړي

هَلْ مِنْ شُرَكَآىٕكُمْ مَّنْ یَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَیْءٍ ؕ

آیا | څوک شته ستاسو له شریکانو نه | چه وکړي | له دے (کارونو) نه | څه څیز

کوي - آیا ستاسو په شریکانو کښې څوک داسے شته چه په دے کارونو کښې یو هم وکړے شي ؟

سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ۟۴۰ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ

پاک دے دے | او ډیر لوئے دے | له هغه څه نه | چه دوی ئے شریکوي | ظاهر شو | فساد | په وچه

الله تعالیٰ د دوی د پیدا کړو شریکانو نه پاک او ډیر اوچت دے - په اوچه او لوند ه (هر ځائې) کښې د خلقو د (بد)

وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَیْدِی النَّاسِ لِیُذِیْقَهُمْ بَعْضَ

او په دریاب کښې | په وجه د هغه څه | چه کړي دي | لاسونو | د خلقو | د پاره د دے چه دے ورته وڅکوي دوي ته (مزه) | د ځینې

عملونو په وجه فساد خور شوے دے . چه الله تعالیٰ دوي ته د ځینو عملونو (د سزا)

الَّذِیْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ۟۴۱ قُلْ سِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ

هغه څه چه | دوي کړي دي | د پاره د دے چه دوي | بیرته راوګرځي | ووایه | وګرځئ | په زمکه کښې

خوند وڅاڅي شاید چه دوي منع شي - (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه په ټول ملک کښې وګرځئ

فَانْظُرُوْا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ كَانَ اَكْثَرُهُمْ

بیا وګورئ | چه څنګه | شو | انجام | د هغه خلقو چه | وړاندې وو | وو | اکثر له دوي نه

نو وګورئ چه تاسو نه د مخکنو خلقو انجام څه شو ؟ په هغوي کښې اکثر

مُّشْرِكِیْنَ ۟۴۲ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ

مشرکان | پس ته سم کړه | خپل مخ | دین (د اسلام) طرف ته | چه درست دے | وړاندې له دے نه

خلق مشرکان وو ، نو ته خپل مخ سم دین طرف ته ګرځیدلے ساته ، د دے خبرے نه وړاندې چه هغه

اَنْ یَّاْتِیَ یَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ یَوْمَىٕذٍ یَّصَّدَّعُوْنَ ۟۴۳

چه راشي | هغه ورځ | چه نشته دے بیرته ګرځیدل | د هغې | د الله د طرف نه | په دغه ورځ به | دوي جدا جدا شي

ورځ راشي چه بیا به د الله تعالیٰ (وینا) تر پسته راګرځیدل نه کیږي ، په هغه ورځ به ټول خلق جدا جدا شي

مَنْ كَفَرَ فَعَلَیْهِ كُفْرُهٗ ۚ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ

چا چه کفر وکړو | نو هم په هغه دے | (وبال) د ده د کفر | او چا چه عمل وکړو | نیک | نو هغوي هم د ځان د پاره

چا چه انکار وکړو نو د هغه د انکار ضرر به هم هغه ته رسیږي ، او څوک چه نیک کارونه کوي نو خپل ځان له سامان

یَمْهَدُوْنَ ۟ۙ۴۴ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

تیاري کوي | د پاره د دے چه جزا ورکړي الله | هغه خلقو ته | چه ایمان راوړي | او عملونه ئې وکړل | نیک

(د راحت) تیاروي . نو کوم خلق چه ایمان راوړي او هغوي عملونه هم ښه وکړي

مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ

له خپل فضل نه | بیشکه دے | نهٔ خوښوی | کافران | او دَ دهٔ له نخښونه (دی)

هغوی ته به په خپل فضل سره صله ورکوی بیشکه کافران دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی۔ او دَ هغهٔ په نخښو کښے یوه دا ده

اَنْ يُّرْسِلَ الرِّيٰحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ

چه رالیږی | بادونه | زیرے ورکوونکی | او چه وڅکوی تاسو ته | له خپل رحمت نه | او چه جاری شی

چه هغه (د باران) زیرے ورکوونکی بادونه رالیږی دَ پاره دَ دے چه دَ خپلے مهربانئ خوند دربانډے وڅکی او دے دَ پاره

الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٤٦﴾

کشتۍ | دَ دهٔ په حکم | او چه تاسو ولټوئ | دَ دهٔ فضل (روزی) | او چه تاسو | شکر وکړئ

چه دَ هغهٔ په حکم کشتۍ وچلیږی او چه تاسو (دَ تجارت په ذریعه) دَ هغهٔ مقرره کړے روزی ولټوئ او چه دَ هغهٔ شکر ادا کړئ۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ

او بیشکه | موږ لیږلی دی | ستا نه وړاندے | پیغمبران | دَ دوی دَ قوم طرف ته | پس هغوی راغلل دوی ته

او موږ ستا نه وړاندے ډیر پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته لیږلی دی ، نو هغوی به ورته

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا

په واضحه نخښو سره | بیا موږ انتقام واخستو | دَ هغو خلقو نه | چه مجرمان وو | او وو | حق

ښکاره نخښے یوړے ، نو بیا موږ دَ مجرمانو خلقو نه بدله واخسته ، او مؤمنانو له غلبه ورکول

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ

په موږ بانډے | مدد ورکول | مؤمنانو ته | الله هغه دے چه | لیږی | بادونه

زموږ ذمه واری وه ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه بادونه رالیږی نو هغه

فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ

بیا هغه وچتوی | وریځے | بیا دے خوروی هغه | په آسمان کښے | څنګه چه | دے غواړی

(بادونه) وریځے راوچتوی بیا چه الله تعالیٰ څنګه غواړی هغے دے په فضا کښے خوروی

وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ

او دے هغه کړی | ټوټے ټوټے | بیا ته وینے | څاڅکی | چه راوځی | له مینځ دَ هغے نه

او غروسکی غروسکی ترے نه جوړوی نو ته و وینے ګورے چه دَ هغے دَ مینځ نه باران راوریږی

فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اِذَا هُمْ

بیا هر کله چه | دے ورسوی | دا | هغه چاته چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | نو هغه وخت | دوی

بیا چه الله تعالیٰ هغه باران په کومو بندګانو بانډے ورووی نو هغوی پرے خوشحالئ

يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ

خوشحاله شی | اګر که دوی وو | له دے نه وړاندے | چه هغه (باران) نازل شی | په دوی بانډے

شروع کړی ۔ اګر که هغوی دَ باران دَ وریدو نه وړاندے دَ دے خوشحالئ نه وړ ـ مبے

مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ۝٤٩ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ

له دے نه وړاندې | نا امیده | پس وګوره | طرف | د آثارو | د الله د رحمت | چه څنګه

قطعي نا امیده وو. نو ته د الله تعالیٰ د رحمت دے نخښو ته وګوره چه څنګه زمکه د مرګ

يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ

ژوندۍ کوي | زمکه | پس د مرګ کیدو د دې نه | بیشکه | دے | خامخا ژوندي کوونکے | د مړو دے

نه پس بیا راژوندۍ کوي ؟ هم دغه خدائے دے چه مړي راژوندي کوي

وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٥٠ وَلَىِٕنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ

او دے | په هر څیز باندې | قادر دے | او که چرے | راولیږو مونږ | باد | پس دوی ووینی هغه

او هغه په هر څه باندې قدرت لري ؟ او که مونږ په دوی باندې بل شان سیلئ راوستو او دوی

مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ۝٥١ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى

زیړ شوے | نو دوی به ضرور شي | پس له هغې نه | ناشکري کوونکي | پس بیشکه ته | نه شے آورولے | مړو ته

خپل فصل زیړ ووینی نو د دې نه پس به هم (په زړو نعمتونو) ناشکري د کړي. نو ته مړو ته خبره آورولے نه شے

وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ۝٥٢ وَمَآ اَنْتَ

او ته نه شے آورولے | کڼو ته | آواز د بللو | هرکله چه | دوی واپس شي | شا ګرځوونکي | او نه یې ته

او کڼو ته آواز رسولے نه شے هرکله چه هغوي درنه شا کړي او په شا غاړه درنه روان شي. او ته (د عقل)

بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ

لاره ښوونکے | ړندو ته | له ګمراهئ د دوی نه | ته نه شے آورولے | مګر هغه چا ته چه | ایمان راوړي

ړندو ته د ګمراهئ نه سمې لارې ته راګرځولے نه شے ، ته خو بس هغه چا ته (د دین) خبره آورولے شے چه زمونږ

بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝٥٣ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ

زمونږ په آیتونو | پس هم دوی | مسلمانان دي | الله هغه دے چه | پیدا ئے کړي تاسو | (په حالت د) کمزورئ کښے

په آیتونو یقین ساتي او هم دغه فرمانبردار دي. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے د کمزورئ په حالت کښے پیدا کړي

ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا

بیا پیدا ئے کړه | له کمزورئ نه | پس | طاقت | بیا ئے پیدا کړه | له طاقت نه | پس | کمزوري

بیا د کمزورئ نه پس ئے طاقت درکړو ، بیا ئے د (ځوانئ د) طاقت نه پس درباندې کمزوري او بوډاتوب

وَّشَيْبَةً ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ۝٥٤ وَيَوْمَ

او بوډاوالے | دے پیدا کوي | څه چه دے غواړي | او دے | پوهه | قدرت والا دے | او په کومه ورځ

راوستلو. هغه چه څه غواړي نو هغه څیز پیدا کوي او الله تعالیٰ په هر څه پوهه د قدرتونو خاوند دے او کومه ورځ چه

تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ڏ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ۭ

چه قائم شي | قیامت | (نو) قسمونه به خوري | مجرمان خلق | چه نه وو پاتے شوي دوی | یو ساعت نه زیات

قیامت راشي نو مجرمان به قسمونه خوري ، چه مونږ خو د یو ورنګ څیبے نه زیات پاتے شوي نه وو ،

كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ

دغه شان | دوی له لاړې نه اړول روان وو | او وبه وائی | هغه خلق چه | ورته ورکړے شوے وو | علم

دوئ (په دنیا کښې) هم دغسې اړولې چیدل. او چاله چه علم او ایمان (دواړه نعمتونه) ورکړے شوی

وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ٘ فَهٰذَا

او ایمان | بیشکه ؤسیدلی وئی تاسو | (مطابق د) الله د کتاب | تر ورځے د دوباره پاڅیدلو | پس هم دا د

دی هغوئ به ووائی چه تاسو د الله تعالیٰ د لیک مطابق (په مودو موډو) د قیامت تر ورځې پورې پلته شوی یئ نو دا ئی د

يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ

د دوباره پاڅیدلو ورځ | او لیکن تاسو | نهٔ پوهیدلئی. | پس په دغه ورځ به | فائده نهٔ ورکوی | هغوته

قیامت هغه ورځ ده، مگر تاسو به پرے نهٔ پوهیدلئ. نو په دغه ورځ به ظالمانو ته خپل عذر ونه

ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

چه ظلم ئے وکړو | عذر د هغوئ | او نهٔ به له دوی نه | تو به قبوله شی | او بیشکه | مونږ بیان کړی دی | خلقوته

هیڅ فائده ورنهٔ کړی او نهٔ به د الله تعالیٰ د راضی کولو دوی ته موقع ورکولے شی. او مونږ د خلقو د فائدے د پاره په

فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ٘ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ

په دے قرآن کښې | د هرقسم | مثالونه | او که چرے | راؤړے تهٔ دوی ته | څهٔ معجزه

دے قرآن کښے هر قسم مضامین بیان کړی دی. او که چرے تهٔ دے کافرانو ته څهٔ معجزه پیش کړے نو

لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ

نو ضرور به ووائی | هغه خلق چه | کافران دی | چه نهٔ یئ تاسو | مگر | دروغ ویونکی | دغه شان

بیا هم څوک چه کافران دی هغوئ به دا ووایی چه تاسو خو بس دروغژن یئ. دغه شان

يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ

مهر لګوی الله | په زړونو | د هغو خلقو | چه نهٔ پوهیږی | پس صبر کوه

الله تعالیٰ د هغه خلقو په زړونو مهر لګوی څوک چه نهٔ پوهیږی. پس تهٔ صبر کوه

ع ٦ ٧ ٩ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

بیشکه | وعده د الله | حقه ده | او بے صبره دې نهٔ کړی تا | هغه خلق چه | یقین نهٔ لري.

د الله تعالیٰ وعده رښتینې ده او (خیال ساته) چه دا بے یقینه خلق تا بے قابو نهٔ کړے شی.

سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة لقمان په مکه کښے نازل شوا و په دے کښے ٣٤ آیتونه او ٤ رکوع ګڼلے دی | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے.

الٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَّرَحْمَةً

الٓمّٓ | دا | آیتونه دی | د کتاب | حکمت والا | هدایت | او رحمت دے

الف ـ لام ـ میم دا د دا سے کتاب آیتونه دی چه په حکمت پوره دے. چه نیکانو له هدایت او

لِلْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣﴾ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ

دَ پاره دَ نيکانو | کوم چه | قائموي | مونځ | او ورکوي | زکوٰة

رحمت دے هغه کسانو له چه دَ مونځ پابندي کوي او زکوٰة ورکوي

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى

او دوئ | په آخرت باندې | هم دا خلق دي | يقين لري | په هدايت باندې

او په آخرت باندې پوره پوره يقين ساتي. دغه خلق دي چه دَ خپل رب طرف نه په

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

دَ خپل رب له طرف نه | او هم دا دي | خلاصے موندونکي | او ځنې له خلقو نه | هغه څوک دي

راغلې سمه لار روان دي او هم دغه کسان نجات موندونکي دي او په خلقو کښې هغه (بدبخت) هم دي

يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ

چه اخلي | فضول کلام | دَ پاره دَ دې چه گمراه کړي | دَ الله دَ لارے نه | بے دَ علم نه

چه دَ الله تعالیٰ نه غافله کوونکے خبرے په بيعه اخلي چه خلق پرے بے دَ پوهے نه دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه گمراه کړي.

وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا

او وُکړي دے پورے | ټوقے | هم دا خلق دي | چه دوي دَ پاره | عذاب دے | رسوا کوونکے | او هر کله چه

او دَ الله په (نازل کړي) تعليم پورے ملنډے وکړي. داسے خلقو له سپکوونکے عذاب مقرر دے. او څه وخت چه

تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا

لوستلے کيږي | دهٔ ته | زمونږ آيتونه | نو مخ واړوي | په غرور سره | لکه چه | دهٔ نهٔ دي آوريدلي هغه

دَ هغهٔ په وړاندې زمونږ آيتونه لوستلے شي نو دے تربے نه په غرور سره مخ واړوي لکه چه هغهٔ آوريدلي ئے نهٔ وي

كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٧﴾

لکه چه | دَ دهٔ په دواړو غوږونو کښې | درونوالے دے | پس زيرے ورکړه دهٔ ته | دَ عذاب | دردناک

لکه چه غوږونه ئے درانهٔ وي. نو (اے پيغمبره!) دَ دردناک عذاب زيرے ورته ورکړه

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ

بيشکه | هغه خلق چه | ايمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نيک | هغوي دَ پاره | باغونه دي

بيشکه څوک چه ايماندار دي او دَ نيکئ کارونه کوي. هغوئ له دَ عيش باغونه

النَّعِيْمِ ﴿٨﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

دَ نعمت | هميشه به وي دوي | په هغو کښې | وعده ده | دَ الله | رښتينې | او دے | غالب

تيار دي چه هميشه به په کښې (خوشحاله) اوسيږي دا دَ الله تعالیٰ پخه وعده ده او هغه زبردست او دَ

الْحَكِيْمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

حکمت والا دے | دهٔ پيدا کړل | آسمانونه | بے | دَ ستنو | تاسو وينئ دا

حکمتونو خاوند دے. هغهٔ آسمانونه بے ستنو ودرول دي چه تاسو ئې په خپله وينئ

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ

اودخوارۀ کړل | په تاسو | چه (نه) خوزی دا | غرونه | په زمکه کښے | او دۀ وغورزول

او په زمکه کښے دۀ د غرونو (میخونه) لګولی دی چه په تاسو نۀ جړقیږی او هر قسم

فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۭ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا

بیا زرغون کړل موږ | اوبۀ | له آسمان نه | او موږ را وُورولے | د هر قسم ځناور | په دے کښے

ځناور ئے په کښے خوارۀ کړی دی او موږ له آسمان نه اوبۀ راوُورولے ، او په زمکه کښے

فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۝١٠ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِىْ

پس تاسو وښایئی ماته | د الله | مخلوق دے | دا (ټول) | ښه | جوړے | د هر قسم | په دے کښے

مو هر قسم ښۀ ښۀ څیزونه را زرغون کړل . دا خو د الله تعالیٰ جوړ کړی څیزونه شول نو اوس ماته وښایئی

مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ

ظالمان | بلکه | چه د دۀ نه سیوا دی ؟ | هغه (معبودانو) | پیدا کړی دی | چه څۀ

چه د الله تعالیٰ نه سیوا بل چا نور څۀ پیدا کړی دی ؟ اصل خبره دا ده چه دا خلق په ښکاره

فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝١١ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ

چه شکر وکړه | حکمت | لقمان ته | موږ ورکړے وو | او بیشکه | په ښکاره ګمراهئ کښے دی

ګمراهئ کښے دی . او بیشکه موږ لقمان ته هوښیارتیا ورکړه (او وُمو وئیل) چه د الله تعالیٰ

لِلّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ

ناشکری کوی | او څوک چه | د خپل ځان د پاره | شکر کوی | هغه شکر کوی | نو بیشکه | او څوک چه | د الله

شکر کوه او څوک چه شکر کوی نو د خپل ځان د فائدے د پاره ئے کوی ، او څوک چه ناشکری کوی

فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيْدٌ ۝١٢ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ

او هغۀ | خپل ځوئے ته | لقمٰن | وُوئیل | او هر کله چه | د تعریف لائق دے | بے نیازه | الله | نو بیشکه

نو الله تعالیٰ بے نیازه د تعریفونو قابل دے . او څۀ وخت چه لقمان خپل ځوئے ته د نصیحت په

يَعِظُهٗ يٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ

ظلم دے | شرک | بیشکه | د الله سره | ته شریک مۀ نیسه | اے زما ځویه ! | نصیحت کو وۀ ته

طور وُوئیل چه اے زما ځویه ! ته خدائے له شریک مۀ پیدا کوه ، بیشکه شرک ډیر لوئے ظلم

عَظِيْمٌ ۝١٣ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ

د دۀ مور | وُچت کړو دے | د دۀ د پلار او مور په حقله | انسان ته | او موږ حکم وکړو | ډیر لوئے

دے . او موږ بنیادم ته د مور او پلار په حقله ډیر تاکید کړے دے . (ځکه چه) مور د ډیرے کمزورئ

وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِىْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِىْ

زما | دا چه شکر وکړه | په دوؤ کالو کښے دی | او له تی نه خلاصول د دۀ | ضعف په ضعف باندے

سره په ګیډه کښے ساتلو او بیا په دوه کاله کښے ئے د تی نه خلاص کړو چه اے بنده ! ته زما هم او د مور پلار

ع ۱۰

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

النصف

وَلِوَالِدَيۡكَ ؕ اِلَیَّ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۴﴾ وَاِنۡ جٰهَدٰكَ عَلٰۤى اَنۡ تُشۡرِكَ

او دَ خپل مور او پلار | هم زما طرف ته واپس راتلل دي | او که چرې | کوشش کوي دوي په تا | په دې چې ته شریک مقرر کړې

هم شکر کوه او ما ته په خاما پسته راتګ . او که چرې دوي دواړه دربانډې دا زور راوړي چې ته ما سره بغیر

بِیۡ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهٖ عِلۡمٌ ۙ فَلَا تُطِعۡهُمَا وَصَاحِبۡهُمَا

ما سره | هغه څیز | چې نشته دې | تا ته | دَ هغې | څه علم | نو دَ دوي فرمانبرداري مه کوه | او تعلق سا ته دَ دوي سره

دَ څه دلیل نه څوک شریک وُمنه ، نو دَ هغوي دواړو خبره مه منه او په دُنیا کښې هغوي سره

فِی الدُّنۡيَا مَعۡرُوۡفًا ۫ وَّاتَّبِعۡ سَبِيۡلَ مَنۡ اَنَابَ اِلَیَّ ۚ ثُمَّ

په دنیا کښې | په ښه طریقه | او پیروي کوه | دَ لارې | دَ هغه چا | چې رجوع کوي | طرف زما ته | بیا

ښه سلوک سا ته . او دَ هغه چا په لاره روان وُسیږه چې ما ته رجوع کوي ، بیا ستاسو

اِلَیَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَاُنَبِّئُكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۵﴾ يٰبُنَیَّ

زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دي | پس زه به وښایم تاسو ته | څه چې | تاسو کول . | اے زما خویه!

دَ ټولو ما ته واپس راتلل دي ، بیا به زه ستاسو دَ عملونو نه تاسو خبر کړم .(لقمان ووئیل) اے زما خویه!

اِنَّهَاۤ اِنۡ تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٍ مِّنۡ خَرۡدَلٍ فَتَكُنۡ فِیۡ صَخۡرَةٍ

بیشکه (څه عمل) | که چرې وي | برابر | دَ دانې | دَ اورې | بیا وي | په یو کاڼي کښې

که یو عمل دَ اورې دَ دانې هومره نرے وي بیا هغه په یو کاڼي کښې دننه پټ پروت وي

اَوۡ فِی السَّمٰوٰتِ اَوۡ فِی الۡاَرۡضِ يَاۡتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

یا | په آسمانونو کښې | یا | په زمکه کښې | حاضر به کړي | هغه | الله | بیشکه | الله

یا په آسمانونو کښې یا په زمکه کښې دننه پټ وي نو الله تعالیٰ به ئې راحاضر کړي. بیشکه الله تعالیٰ ډیر

لَطِيۡفٌ خَبِيۡرٌ ﴿۱۶﴾ يٰبُنَیَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاۡمُرۡ بِالۡمَعۡرُوۡفِ

باریک بین | خبردار دے | اے زما خویه! | قائم کړه | مونځ | او حکم کوه | دَ نیکۍ

باریک بین (او) باخبره دے. اے زما خویه! مونځ کوه او خلقو ته دَ نیکۍ حکم ورکوه ،

وَانۡهَ عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَاصۡبِرۡ عَلٰى مَاۤ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ

او منع کوه | له بدۍ نه | او صبر کوه | په هغه څه | چې دررسي تا ته | بیشکه | دا

او دَ بدۍ نه خلق منع کوه او چې کوم مصیبت دربانډې راشي نو په هغې صبر کوه. بیشکه دا ډیر

مِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ﴿۱۷﴾ وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمۡشِ

دَ همت | له کارونو نه (دے) | او مه تاوَوه | خپل مخ | له خلقو نه | او مه ځه

دَ همت کار دے . او خلقو ته خپل مخ مه پړسوه ، او په زمکه

فِی الۡاَرۡضِ مَرَحًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٍ فَخُوۡرٍ ﴿۱۸﴾ ۚ

په زمکه کښې | په غرور سره | بیشکه | الله | نه خوښوي | هر | مغرور ته | فخر کوونکي

بانډې غاړه مه ګرځه . دَ الله تعالیٰ غاړه فخر کوونکي خلق خوښ نه دي

وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۭ اِنَّ

اوميانه روی کوه | په خپل تګ کښې | او ښکته کړه | خپل آواز | بیشکه

او په خپل تګ کښې اعتدال ساته . او په خپل آواز کښې نرمي پیدا کړه . بیشکه په

اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ۱۹ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

ډیر زیات بد | په آوازونو کښې | آواز | دَ خر دے | ایا تاسو نهٔ دی کتلی | چه | الله

آوازونو کښې خراب آواز دَ خر دے . ایا تاسو دانهٔ وینئ چه الله تعالٰی

سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ

په کار لګولی دی | تاسو دَ پاره | هغه څهٔ | چه په آسمانونو کښې دی | او هغه څهٔ | چه په زمکه کښې دی | او دهٔ پوره کړل

دَ آسمانونو او دَ زمکے ټول څیزونه ستاسو په خدمت باندې لګولی دی ، او تاسو ته ئے

عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۭ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

په تاسو | خپل نعمتونه | ښکاره | او پټ | او ځینې له خلقو نه | هغه څوک دی چه

خپل ښکاره او پټ نعمتونه پوره په پوره درکړی دی ، او ځینے خلق داسے دی چه دَ الله تعالٰی

يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۲۰

بحث کوی | دَ الله په حقله | بغیر دَ علم نه | او بغیر دَ هدایت نه | او بغیر دَ روښانه کتاب نه

په حقله بغیر دَ څهٔ واقفیت نه او بغیر دَ څهٔ دلیل نه او بغیر دَ یو روښانه کتاب نه (تاسره) جګړے کوی

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا

او هر کله چه | دوئ ته | ووئیلے شی | چه پیروی وکړئ | دَ هغه څهٔ | چه نازل کړو | الله | (نو) دوی وائی

او هر کله چه ورته ووئیلے شی چه دَ هغه حکمونو پیروی کوئ چه الله تعالٰی نازل کړی دی نو دا وائی چه نه

بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ

بلکه | مونږ به پیروی کوو | دَ هغه څهٔ چه موندلی دی مونږ | په هغے باندې | خپل پلاران | آیا اګر که | شیطان

مونږ خو به هم په هغه لاره باندې ځو په کومه چه مونږ خپل پلار نیکهٔ روان موندلی دی اګر که په دغه لاره باندې

يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ۲۱ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ

بللی دوی | طرف دَ عذاب | دَ دوزخ ته | او څوک چه | متوجه کړی | خپل مخ | دَ الله طرف ته

شیطان ئے دَ دوزخ انګار ته راولی ، او څوک چه خپل مخ الله تعالٰی ته وسپاری

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۭ وَاِلَى اللّٰهِ

او دے | نیکو کاروی | نو بیشکه دهٔ ونیوله | کړئ | مضبوطه | او الله طرف ته دے

او په اخلاص نیکی کوی ، نو هغهٔ مضبوطه کړئ ونیوله ، او آخرهٔ ټولو کارونو

عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ۲۲ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

آخیر | دَ (ټولو) کارونو | او څوک چه کفر وکړی | نو غمژن دِ نهٔ کړی تا | دَ هغهٔ انکار | زمونږ طرف ته ګی | دَ دوئ واپس راتلل

انجام الله تعالٰی ته دے . او چا چه کفر غوره کړو نو ته دَ هغهٔ دَ کفر په وجه مهٔ غمژنه کیږه مونږ ته به دوئ ټول پسته راځی

فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ٢٣

بیا به موږ ورښایو دوی ته | څه چه | عمل وکړو دوی | بیشکه الله | ښه پوهه دے | په راز | د سینو

نو موږ به ورته خپل ټول کارونه په ګوته کوو ، بیشکه الله تعالیٰ ته د زړونو پټ رازونه ښه معلوم دے.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ٢٤ وَلَئِنْ

موږ به فائدہ ورکړو دوی ته | لږه | بیا به موږ وشړو دوی | طرف د عذاب | سخت ته | او که چرے

موږ به دوی له لږه شان موقع ورکړو او بیا به ئے یو سخت عذاب طرف ته راکاږو . او که ته ترے نه

سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ

ته تپوس وکړے له دوی نه | چه چا | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | نو دوی به ضرور ووائی | هم الله

تپوس وکړے چه دا آسمانونه او زمکه چا پیدا کړی دی ؟ نو په جواب کښې به ووائی چه الله

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ٢٥ لِلّٰهِ مَا

ووایه | ټول تعریفونه | الله لره دی | بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | هم د الله دی | څه چه

نو ته ورته ووایه چه ټول تعریفونه د الله (په کار) دی خو په دوی کښې اکثر خلق نه پوهیږی ، د آسمانونو او د

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ٢٦ وَلَوْ اَنَّمَا

په آسمانونو کښې | او زمکه کښې دی | بیشکه هم الله دے | بے نیازه | د حمد لائق | او که چرے | هغه څه

زمکے هر څیز د الله تعالیٰ مال دے . بیشکه چه الله تعالیٰ بے نیازه د تعریفونو خاوند دے . او که د

فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ

چه په زمکه کښې دی | له ونو نه | قلمونه شی | او دریاب (سیاهی) | چه مدد وکړی د دے | له دے نه پس

زمکے په مخ باندې ټولے ونے قلمونه شی او سمندر سیاهی جوړه شی او د دے د مدد د پاره

سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ٢٧

اووه | دریابونه (نور) | (نو هم به) ختمے نه شی | خبرے | د الله | بیشکه الله | ډیر غالب | حکمت والا دے

اووه سمندرونه نور راشی بیا به هم د الله تعالیٰ خبرے ختمے نه شی ، بیشکه الله زبردست د حکمتونو خاوند دے .

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ٢٨

نه دے پیدا کول ستاسو | او نه راپورته کول ستاسو | مګر په شان د یو تن | بیشکه الله | آوریدونکے | لیدونکے دے

ستاسو د ټولو په اول ځل راپیدا کول او بیا سر دوباره ژوندی کول بالکل داسې دی لکه د یو سړی راپیدا کول ، الله هر خبره آوری هر عمل

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ

آیا ته نه دے کتلی | چه الله | داخلوی | شپه | په ورځ کښې | او داخلوی | ورځ | په شپه کښې

وینی ګوری . آیا تاته معلومه نه ده چه الله تعالیٰ شپه په ورځ کښې او ورځ په شپه کښې ورننباسی ؟

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِىْۤ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى

او ده تابع کړی دی | نمر | او سپوږمئی | هر یو | روان دے | تر موده | مقرر ے پورے

او هم ده نمر او سپوږمئی په کار باندې لګولی دی چه هر څیز به تر مقرر ے نیټے پورے روان دی

وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۹﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَالْحَقُّ

او بیشکه الله | له هغه څه نه | چه تاسو ئې کوئ | خبردار دے | دا | ځکه چه الله | هم دے دے برحق

او الله تعالیٰ ستاسو په ټولو کارونو خبر دے . دا ځکه چه الله تعالیٰ په خپله هستئ کښې په خپله کامل دے

وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ

او چه کوم څیز (هم) | دوی بلی | سیواله ده نه | هغه باطل دی | او بیشکه | هم الله دے | عالیشان

او دوی چه د الله تعالیٰ نه سیوا د نورو چا بلنه کوی هغه قول باطل دی . او الله تعالیٰ د هر څیز نه اوچت ډیر

ع ۱۱ ۱۴

الْكَبِيْرُ ﴿۳۰﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ

ډیر لوئے | آیا تا نه دی کتلی | چه کشتئ | روانه وی | په دریاب کښې | په فضل د الله

لوئے دے ، آیا تا نه دی ویلی چه هم د الله تعالیٰ په فضل سره کشتئ په دریاب کښې چلیږی

لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۱﴾

چه د ښودنې تاسو ته | خپلې نخښې | بیشکه | په دے کښې | نخښې دی | د پاره د هر | صبر کوونکی | شکر کوونکی

چه تاسو ته د خپل قدرت نخښې وښائی . بیشکه چه په دے کښې د هر صبر کوونکی او شکر کوونکی د پاره نخښې پرتې دی

وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ

او هر کله چه | پټ کړی دوی | چپه | په شان د سائبان | نو بلی دوی الله | خالص کوونکی | د پاره د ده

او هر کله چه (د سمندر) چپې د څپرو نو په شان په دوی باندې راګرځیږی نو دوی ډیر په اخلاص سره د الله بلنه شروع

الدِّيْنَ ڬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۭ

عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوی ته | د اوچے طرف ته | نو (څخه) له دوی نه | په اعتدال وی

کړی ، خو چه هغه ئې د اوچې طرف ته راخلاص کړی نو ډیر لږ خلق په کښې په اعتدال پاتې کیږی

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۲﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا

او انکار نه کوی | زموږ د آیتونو | مګر | وعده ماتوونکے | ناشکرګزار | اے خلقو ! | ویریږئ

او زموږ د آیتونو نه خو هغه خلق انکار کوی چه بے لوظه ناشکره وی . اے خلقو ! د خپل رب د عذاب

رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ

له رب خپل نه | او ویره کوئ | له هغه ورځے نه | (چه) په کار به رانه شی | (هیڅ) پلار | د خپل ځوئے | او نه (څوک) ځوئے

نه ویره کوئ او د هغې ورځے نه ویریږئ چه یو پلار به د خپل ځوئے بدله ورکولے نه شی او نه به یو ځوئے د

هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ۭ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ

به په کار راشی | د خپل پلار | د څه څیز | بیشکه | وعده د الله | ریښتیا ده | پس دوکه دې نه کړی تاسو | ژوند

خپل پلار څه په کار راشی . بیشکه د الله تعالیٰ وعده ریښتینې ده ، پس د دنیا ژوند هم په دوکه کښې

الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۳۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ

د دنیا | او دوکه دې نه کړی تاسو ته | د الله په حقله | دوکه ورکوونکے (شیطان) | بیشکه الله | هم ده سره دے | علم

وا نه چوی او نه دوکه باز شیطان مو د الله تعالیٰ په حقله په دوکه کښې واچوی . بیشکه هم الله تعالیٰ ته د قیامت

السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِي

دَ قیامت | او دے نازلوی | باران | او پوهیږی | په هغه څه چه په خیټو دَ ماندو کښے دی | او نه پوهیږی

علم دے او هم هغه باران وروی او هم هغه دَ رحم دننه (ماشوم) پیژنی . او هیچا ته معلومه

نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ

هیڅوک س چه | څه به | کوی هغه | صبا له | او نه | پوهیږی | هیڅوک س چه | په کومه زمکه به

نه ده چه صبا به څه کوی ؟ او هیچا ته معلومه نه ده چه کوم ځائے به مر

تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

هغه مری | بیشکه الله | پوهه | خبردار دے

کیږی . بیشکه الله تعالیٰ ته هرڅه معلوم دی په هر څه خبر دے

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورة سجده په مکه کښے نازل شوے او | (شروع) دَ الله په نوم چه ډیر مهربان او ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۳۰ آیتونه او ۳ رکوعګانے دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

الٓمٓ | نازلول دَ (دے) کتاب | هیڅ شک نشته | په دے کښے | له طرفه دَ رب | دَ عالمونو نه دے .

الف، لام، میم . دا را نازل شوے کتاب دے چه هیڅ شک په کښے نشته ، دَ رب العلمین دَ طرف نه راغلے دے .

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

آیا دوی وائی چه | تا دَ خانه جوړ کړے دے دا | (نه) بلکه | دا | رښتیا دے | ستا دَ رب له طرف نه

آیا دا خلق وائی چه پیغمبر دا کتاب دَ خانه جوړ کړے دے . نه ، بلکه دا ستا دَ رب له طرف نه په حقه راغلے دے .

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

دَ پاره دَ دے چه ووېروے ته | هغه خلق | چه نه دے راغلے دوی ته | څوک ویروونکے | له تا نه وړاندے | دَ پاره دَ دے چه دوی

چه ته یرے هغه قوم وویروے چه له تا نه وړاندے ورته هیڅوک ویرونکے نه دے راغلے ، شاید چه دوی به

يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

لار به بیا مومی | (هم) الله دے | چا چه | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | او څه چه دَ دواړو په مینځ کښے دی

سمه لاره روان شی . الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو ترمینځه څیزونه

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ

په شپږو | ورځو کښے | بیا | دے قائم شو | په عرش باندے | نشته تاسو له | بے له ده نه

ئے په شپږو ورځو کښے پیدا کړل ، بیا په عرش باندے قائم شو . دَ هغه نه سیوا ستاسو نه څوک مددګار

مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

څوک دوست | او نه | سفارش کوونکے | نو آیا تاسو غور نه کوئ | دے انتظام کوی | دَ ټولو کارونو

شته او نه سفارشی . نو آیا تاسو دَ دے نه سبق نه اخلئ ، هغه دَ آسمان نه ترمزکے پورے

مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ

له آسمان نه | طرف د ځمکې ته | بيا پورته ختيږي | د ده طرف ته | په يوه ورځ کې

د هر کار بندوبست کوي . بيا هر يو کار به د هغهٔ حضور ته پيش کيږي ، په يو داسې ورځ کې

كَانَ مِقْدَارُهٗۤ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ

چه مقدار د هغې دے | يو زر | کاله | په هغه حساب | چه تاسو يې شميرئ | هم دا دے | چه عالم دے | په پټو

چه د هغې مقدار په ستاسو د حساب مطابق پوره زر کاله وي . هم دا الله دے چه په پټو او په ښکاره

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾ الَّذِيْۤ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ

او په ښکاره (څيزونو) | زبردست دے | رحم کوونکے دے | هغه چا چه | ښائسته جوړ کړو | هر څيز | چه ده پيدا کړو

ټولو څيزونو عالم دے زبردست او مهربان دے . هر څهٔ چه ئې جوړ کړي دي نو ډير ښهٔ (او محکم) ئې جوړ کړي دي

وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ

او شروع ئې وکړه | د پيدائش | د بنيادم | له خاورې نه | بيا ئې جوړ کړو | د ده نسل | له خلاصې

او د انسان پيدائش ئې د خاورې نه شروع کړے دے . بيا د هغهٔ نسل ئې د نچوړ شوو (او) د بيقدره

مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ

د اوبو | حقيرو نه | بيا ئې درست کړو دے | او پوک ئې وهلو | په ده کې | له خپل روح نه | او پيدا ئې کړل

اوبو نه وچلولو . بيا ئې د هغهٔ اندامونه روغ کړل او په کښې ئې د خپل (طرف نه) روح پوک وهلو . او تاسو له

لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٩﴾ وَقَالُوْۤا

تاسو له | غوږونه | او سترګې | او زړونه | (مګر) ډير لږ | تاسو شکر کوئ | او دوي وائي

ئې غوږونه ، سترګې او زړونه ورکړل ، مګر تاسو ډير لږ شکر ادا کوئ . او دوي وائي

ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ؕ۬ بَلْ هُمْ

آيا هرکله چه ورک شو موږ | په ځمکه کې | نو آيا موږ به | د نوي سره پيدا کيږو ؟ | (نا) بلکه | دوئ (خو)

چه هرکله موږ په ځمکه کې ختم شو نو آيا موږ به بيا د نوي سره راژوندي کيږو ؟ خبره دا ده چه

بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ

د ملاقات نه | د رب خپل | منکر دي | ووايه | قبض کوي روح ستاسو | فرښته | د مرګ

دا خلق د خپل رب د ملاقات نه منکر دي . (اے پيغمبره!) ووايه ، چه ملک الموت چه په تاسو مقرر دے

الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ

کوم چه | مقرر کړے شوے دے | په تاسو | بيا به | تاسو د خپل رب طرف ته | واپس کولے شئ | او که چرې ووينې ته | کوم وخت چه ګناهګاران به

ستاسو روحونه به قبض کوي نو بيا به خپل رب ته واپس کولے شئ . او کاش! ته هغه مجرمان ووينې چه هغوي به

نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ رَبَّنَاۤ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا

ټيټ کړي وي | خپل سرونه | د خپل رب په وړاندې | اے زمونږه ربه! | موږ وليدل | او موږ واوريدل

خپل خدا اے ته سرونه ټيټ نيولي (او وائي به) اے زمونږه ربه! اوس زمونږ سترګې او غوږونه پرانستے شول

ع ۱۱ ۱۴

فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا

پس واپس ولیږه موږ | چه موږ وکړو | نیک عمل | بیشکه موږ | نیکی کوونکی یو | او که چیرے | غوښتے وے موږ | نو ورکړے به وو موږ

نو واپس مو دنیا ته ولیږه چه موږ نیک عمل وکړو، زموږ اوس یقین وشو او که موږ ته منظوره وے نو هر چا ته به مو

كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ

هر کس ته | د دهٔ هدایت | او لیکن | ثابته شوے ده | خبره | زما له طرف نه | چه زهٔ به خامخا ډک کړم

خپله لار ورکړے وه، خو زما د طرف نه دا خبره فیصله شوے ده چه دوزخ به د (بدکارو) پیریانو او

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ

دوزخ | له پیریانو | او انسانانو | تولو نه | پس وڅکئ | په بدله د دے چه | تاسو هیر کړو

او بنیادمو دواړو نه ډک کوم، نو اوس (د خپل عمل) خوند وڅکئ څکه چه د دے

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ

ملاقات | د دے ورځے خپلے | بیشکه موږ | هیر کړی تاسو | او وڅکئ تاسو | عذاب | د همیشه

ورځے راتګ مو هیر کړے وو. نن موږ تاسو هیر کړئ، او د خپلو عملونو په بدل کښے د همیشه

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا

په بدل د هغه | چه تاسو به کول | بیشکه چه | ایمان راوړی | په ایتونو زموږ | هغه خلق چه | هر کله

عذاب خوند وڅکئ. زموږ په ایتونو بانډے هغه څوک ایمان راوړی چه څهٔ وخت

ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّ سَبَّحُوْا

نصیحت کولے شی دوی ته | په هغے | نو پریوزی دوی | سجده کوونکی | او | پاکیزګی بیانوی

ورته یادولے شی، نو په سجده کښے پریوزی، او د خپل رب حمد او

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ السجدة تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ

په حمد سره | د خپل رب | او دوی | کبر نهٔ کوی | جدا اوی | اړخونه د دوی

ثنا وائی، او هغوی تکبر نهٔ کوی. د هغوی اړخونه د خوب د ځایونو

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۚ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

له خواب ګاهونو نه | دوی بلی | خپل رب | په ویره | او په امید | او له هغه څهٔ نه | چه موږ روزی ورکړے ده دوی ته

نه په ډډه وی او خپل رب ته د ویرے او امید دواړو تر مینځه دعا کوی او څهٔ چه موږ هغوی ته ورکړی

يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ

خرڅ کوی | پس نهٔ دے پوهه | هیڅ نفس | په هغه څهٔ | چه پټ ساتلے شوے دے | د دوی د پاره | له یخوالی | د سترګو نه

دی د هغے نه خرڅ کوی، نو هیڅ چا ته معلومه نهٔ ده چه د هغوی د پاره په غیبو کښے د سترګو د یخوالی څومره څیر سامان

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ

بدله | د هغه (عملونو) | چه دوی به کول. | آیا هغه څوک | چه وی | مؤمن | په شان د هغه چا دے

سنبال پروت دے د هغه د هغوی د خپلو عملونو بدله ده. آیا څوک چه مومن وی هغه به هم د فاسق په شان (وګڼلے

فَاسِقًا ؕ لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

چه فاسق وی؟ | نه برابریږی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

شی؟ دوی هیچرے برابر کیدے نه شی. چا چه ایمان راوړو او نیک کارونه ئے وکړل،

فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۡ نُزُلًا ۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

پس دوی ځ پاره | باغونه دی | د اوسیدو | میلمستیا | په بدله د هغے کئے | چه دوی به کول | او هغه خلق چه

د هغوی د اوسیدو د پاره به باغونه وی دا به میلمستیا وی د هغوی د عملونو په بدله کښے. او څوک چه فاسقان

فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا

نافرمان وو | پس ځائے د دوی | دوزخ دے | هر کله چه | دوی اراده وکړی | چه دوی ووځی | له هغے نه | نو بیرته به غورځولے کیږی

پاتے شول نو د هغوی ټیکاؤ نړه اوس دے. هر کله چه ترے نه بهرته وتل غواړی نو بیرته به په کښے وغورځولے

فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٠﴾

په هغے کښے | او وبه ویلے شی | دوی ته | چه وڅکئ (مزه) | د عذاب | د دوزخ | هغه | کوم چه به تاسو | دروغ ګڼړلو.

شی او ورته به وویلے شی چه اوس د هغه دوزخ د عذاب خوند وڅکئ چه تاسو به دروغ ګڼړلو.

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

او مونږ به خامخا وڅکوو دوی ته | څه عذاب | د نږدے (دنیا) | د لوئے عذاب نه وړاندے | د پاره د دے چه دوی

او مونږ به ورله د هغه لوئے عذاب نه وړاندے دلته نږدے سزا هم ورکړو شاید چه دوی (دے لارے ته)

يَرْجِعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ

بیرته راوګرځی | او څوک | زیات ظالم دے | له هغه چا نه | کوم ته چه نصیحت وکړے شو | د خپل رب په آیتونو | بیا | هغه مخ واړولو

واپس شی. او د هغه چا نه بل څوک زیات ظالم کیدے شی چه د خپل رب آیتونه ورته رایاد کړے شی او هغه ترے نه بیا هم

عَنْهَا ؕ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

له هغے نه | بیشکه مونږ | له مجرمانو نه | انتقام اخستونکی یو | او بیشکه | مونږ ورکړے وو | موسیٰ ته | کتاب

مخ واړوی؟ مونږ به خامخا د مجرمانو نه بدله اخلو. او مونږ موسیٰ ته کتاب (تورات) ورکړے وو، نو

فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٣﴾

پس مه | کیږه ته | په شک کښے | له ملاویدو د دۀ نه | او مونږ جوړ کړے وو دا | هدایت | د بنی اسرائیلو د پاره

ته د الله تعالیٰ سره په ملاقات کښے هیڅ شک مه کوه او هغه مو د بنی اسرائیلو د پاره د هدایت سبب ګرځولے وو

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ؕ۫

او جوړ کړل مونږ | له دوی نه | پیشوایان | چه سمه لار به ئے ښودله | زمونږ په حکم | هر کله چه | دوی صبر وکړو

او په هغوی کښے مو ډیر پیشوایان پیدا کړی وو چه زمونږ په حکم به ئے خلقو ته سمه لار ښودله ځکه چه ځانونو صبر کولو.

وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

او وو دوی | چه زمونږ په آیتونو به ئے | یقین کولو | بیشکه | ستا رب به | فیصله وکړی | د دوی په مینځ کښے | په ورځ د قیامت

او زمونږ په آیتونو به ئے یقین کولو. بیشکه چه ستا رب به په خپله د قیامت په ورځ د دوی ترمینځه په اختلافی

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ

په هغه څه کښې چه | دوی به په هغې کښې اختلاف کولو | آیا رهنمائي و نه کړه | ذ دوی (دے خبرے چه) | چه څومره
خبرو کښې فیصله کوی . آیا دوی ذ دے خبرے نه هم سبق وانه خستلو چه موږ ذ دوئ

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ

موږ هلاک کړل | له دوی نه وړاندې | قومونه | چه دوی روان وی | ذ دوی په کورونو کښې | بیشکه
نه وړاندې څومره ډیر قومونه هلاک کړی دی چه (نن) دوی ذ هغوی په کورونو کښې تګ راتګ کوی بیشکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ

په دے کښې | نخښے دی | پس آیا دوی نه اوری ؟ | آیا نه دی کتلی دوی | چه موږ | روانوو | اوبه
په دے کښې لوئے نخښے دی، نو آیا دوی نه اوری ؟ آیا دوی (چرے) غور نه دے کړے چه موږ اوبه او چه زمکے

إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ

طرف ذ زمکے | بے ګیاه ته | بیا موږ راوباسو | په دے سره | فصل | چه خوری | له دے نه | څاروی ذ دوی
طرف ته رسوو ، نو موږ ذ دے په ذریعه فصلونه راپیدا کوو چه ذ دوی څاروی ئے هم خوری

وَأَنْفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ

او دوی په خپله (هم) | نو آیا دوی نه ګوری | او دوی وائی | کله به وی | دا | فیصله | که چرے یئ تاسو
او دوی په خپله هم نو آیا دوی نه وینی ؟ او دوی وائی که تاسو رښتینی یئ نو (وښایئ چه) دا (آخری) فیصله

صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

رښتینی | ووایه | په ورځ ذ فیصلے به | نفع ورنه کړی | هغوته چه | کافران دی | ذ دوی ایمان راوړل | او نه به دوی
به کله وی ؟ ورته ووایه چه ذ فیصلے په ورځ به کافرانو ته ایمان راوړل هیڅ فائده نه ورکوی او نه به ورته

يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

مهلت ورکولے شی | پس ته مخ واړوه | له دوی نه | او ته انتظار کوه | بیشکه دوی (هم) | انتظار کونکی دی .
څه مهلت ورکیدلے شی نو ته ذ دوی ذ ویناخیال مه ساته او (ذ حق ذ غلبے) انتظار کوه، دوی هم (لګیا دی) انتظار کوی

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | ثَلٰثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَتِسْعُ رُكُوعَاتٍ

سورة احزاب په مدینه کښې نازل شوی ده | (شروع) ذ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے | په دے کښې ۷۳ آیتونه او ۹ رکوع ګانې دی
ذ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے .

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ

اے نبی ! | ویریږه | ذ الله نه | او فرمانبرداری مه کوه | ذ کافرانو | او منافقانو | بیشکه الله
اے نبی ! ته ذ الله تعالیٰ نه ویریږه کوه او ذ کافرانو او منافقانو خلقو خبره مه منه . بیشکه الله تعالیٰ

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

دے | پوهه | ذ حکمت والا | او پیروی کوه | ذ هغه څه چه وحی کولے شی | تا ته | ستا ذ رب له طرف نه | بیشکه | الله
ډیر ښه پوهه ذ حکمتونو خاوند دے . او ذ خپل رب ذ طرف نه چه درته کومه وحی شوے ده ذ هغې پیروی کوه ، بیشکه الله

السجدة

كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝٢ وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

دے | په هغه څه چه | تاسو ئې کوئ | خبردار | او توکل کوه | په الله | او کافي دے | الله

ستاسو په کارونو ښه خبر دے. او په الله تعالیٰ توکل ساته، او هم الله تعالیٰ کافي

وَكِيْلًا ۝٣ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ

کارساز | نه دي جوړ کړي | الله | د هيڅ سړي | دوه زړونه | د ده په سینه کښې | او نه دي جوړ کړي

کارساز دے. الله تعالیٰ د هيچا په سینه کښې دوه زړونه نه دي ايښي، او تاسو چه کومو ښځو

اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ

ستاسو ښځې | هغه ښځې | چه ظهار کوئ تاسو | د هغوئ سره | میاندې ستاسو | او نه دي جوړ کړي | ستاسو خپل ويلي ځامن

سره ظهار وکړي نو هغه ئې ستاسو میانده کړي نه دي. او نه ئې ستاسو په ځامنو ويلي هلکان

اَبْنَآءَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي

ستاسو ځامن | دا ستاسو خبره ده | ستاسو د خلو | او الله | وائي | حقه خبره | او دے ښائي

(په ريښتيا) ستاسو ځامن کړي دي، دا خو هسې ستاسو د خلې خبرے دي او الله حقه خبره کوي او هم هغه دے چه

السَّبِيْلَ ۝٤ اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآىِٕهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْٓا

لاره | بلئ دوي | د دوئ د پلارانو په نسبت | دا ښه سمه خبره ده | په نزد د الله | بيا که چرے نه پيژنئ تاسو

سمه لاره ښائي. د غه هلکان د خپلو سکه پلارانو په نومونو بلئ دا خبره د الله په نزد ډيره د انصاف ده، نو که تاسو ئې پلاران

اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ۭ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پلاران د دوئ | نو هغه ورونړه دي ستاسو | په دين کښې | او ستاسو دوستان دي | او نشته دے | په تاسو باندې | هيڅ گناه

نه پيژنئ، نو هغوئ ستاسو ديني ورونړه او دوستان دي. او چه په څه کښې درنه څه غلطي وشي

فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

په دې کښې | چه تاسو غلطي وکړئ | او ليکن هغه | چه اراده وکړه | زړونو ستاسو | او دے الله | بخښونکے

نو هيڅ گناه درباندې نشته. خو هغه گناه په دې کښې ده چه څه تاسو د زړه په اراده سره وکړئ او الله بخښونکے

رَّحِيْمًا ۝٥ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ

مهربان | پيغمبر | زيات حق لري | په مؤمنانو باندې | د دوي د ځانونو نه | او د پيغمبر بيبيانې

مهربان دے. نبي په مومنانو باندې د هغوئ د خپلو ځانونو نه هم زيات حق لري، او د ده بيبيانې د

اُمَّهٰتُهُمْ ۭ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ

د دوئ میاندې دي | او رشته دار | ځنې د دوئ ډير نزدې دي له ځنو نه | د الله په کتاب کښې

مسلمانانو میاندې دي. او خپل خپلوان د الله تعالیٰ په کتاب کښې د نورو (عامو) مسلمانانو او مهاجرو

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓىِٕكُمْ مَّعْرُوْفًا ۭ

له مؤمنانو | او مهاجرو نه | مگر دا چه تاسو کوئ | د خپلو دوستانو سره | څه نيکي

په مقابله کښې زيات تعلق لري، خو هغه! که تاسو خپلو دوستانو سره څه نيک سلوک کول غواړئ نو کولے شئ.

كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿٦﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ
وعده د دوی | له پیغمبرانو نه | او هرکله چه مونږ واخستله | لیکلے شوے | په کتاب کښے | دے دا
داخبره په لوح محفوظ کښے لیکلے شوے پرته ده. او هغه وخت چه مونږ د ټولو پیغمبرانو نه وعده واخسته

وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ
او له تا نه | او له نوحؑ نه | او ابراهیمؑ نه | او موسیٰؑ نه | او عیسیٰؑ | خوئے د مریم نه
او ستا نه هم او د نوحؑ او ابراهیمؑ او د موسیٰؑ او عیسیٰؑ خوئے د مریم نه هم

وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿٧﴾ لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ
او واخسته مونږ | له دوی نه | وعده | پخه | چه تپوس وکړی الله | له رښتیا ویونکو نه | د دوی د رښتیا په حقله
او د دے ټولو نه مونږ پوخ لوظ واخستلو، چه الله د رښتینو خلقو نه د خپل رښتینی تعلیم په حقله تحقیق وکړی

وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا
او ده تیار کړے دے | کافرانو د پاره | عذاب | دردناک | اے ایمان والو! | یاد کړئ
او ده کافرانو د پاره دردناک عذاب تیار ساتلے دے. اے مؤمنانو! د الله تعالیٰ دا احسان

نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا
نعمت | د الله | په تاسو باندے | هرکله چه | راغلل تاسو ته | لښکرے | پس راواستوو مونږه | په هغوی باندے | باد
را یاد کړئ هرکله چه (د غزوۂ خندق په موقع) په تاسو باندے ډیرے لښکرے راوختلے نو مونږ پرے یوه سیلئ راوستله

وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٩﴾
او لښکرے | چه نه لیدے | تاسو هغه | او دے الله | په هغه څه | چه تاسوئے کوئ | بینا
او داسے (غیبی) لښکرے مو راولیږلے چه تاسو نه لیدلے او الله تعالیٰ لیدل څه چه تاسو کول.

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ
هرکله چه راغلل دوی په تاسو | ستاسو د پاسه نه | او د لاندے نه | ستاسو | او هرکله چه واړے پاتے شوے | سترګے
څه وخت چه هغوی ستاسو د بره طرف نه او ستاسو د لاندے طرف نه په تاسو راوختل او (له ویرے نه) ستاسو سترګے واړے

وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ﴿١٠﴾
او ورسیدل | زړونه | حلق ته | او تاسو ګمان کولو | د الله په حقله | ګمانونه (مختلف)
پاتے شوے او زړونه مو خلے ته راغلل، او تاسو په الله تعالیٰ باندے رنګ رنګ ګمانونه شروع کړل.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُوْلُ
دغه ځائے کښے | آزمیښت وکړے شو | د مومنانو | او وجړقولے شول دوی | په جړقولو | سخت سره | او هرکله چه ووئیل
په دغه موقع باندے د مسلمانانو پوره آزمیښت وکړے شو او په زوره زوره وجړقولے شول. او څه وخت چه

الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ
منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو د هغوی کښے | بیماری ده | چه نه ده کړے وعده مونږ سره الله | او د ده رسولؐ
منافقانو او هغه کسانو چه په زړونو کښے ئے بیماری ده داوینا کوله چه مونږ سره خو الله او د هغه رسولؐ په لوظ کښے

إِلَّا غُرُورًا ۝١٢ وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ

مکر فریب | او هرکله چه | دوئیل | یو ډلې | له دوی نه | اے د مدینې والو!

فریب کړے دے. او څه وخت چه یوې ډلې وویل د دوی نه چه اے د مدینې خلقو!

لَا مُقَامَ لَكُمْ فَٱرْجِعُوا۟ ۚ وَيَسْتَـْٔذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِىَّ

هیڅ ځائے نشته | تاسو د پاره | پس بیرته وګرځئ | او اجازت غواړی | یو ډله | له دوی نه | له پیغمبر نه

تاسو (د دښمن مقابلے ته) نه شئ ټینګیدلے نو بیرته لاړشئ. او یو ټولی د پیغمبر نه (د واپسئ) اجازت غوښتلو، دا ئے وئیل

مع ۱۰ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۛ وَمَا هِىَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ

دوی وائی | چه بیشکه کورونه زمونږ | محفوظ نه دی | او نه دی هغه | غیر محفوظ | نه غواړی دوی

چه زمونږ کورونه په ډاګه پراته دی حالانکه هغه په ډاګه نه وو خو دوئ صرف د تیښتے

إِلَّا فِرَارًا ۝١٣ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا۟

مکر تیښته | او که چرے داخل شی | په دوی باندې | له اطرافو د دے (مدینې) نه | بیا | دوی ته وویلے شی

زړګوه ر لټولو، او که چرے د مدینې د غاړو نه پرے څوک راننوځی او دوی ته د فساد جوړولو

ٱلْفِتْنَةَ لَءَاتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا۟ بِهَآ إِلَّا يَسِيرًا ۝١٤

د فساد د پاره | نو (فوراً) به راشی | او درنګ به تیر نه کړی | په دے کښې | مګر | لږ

وینا وکړی نو په هغې پسے به (په منډه) ورشی او په دغه کورونو کښې به ډیر لږ (ناست) پاتے شی

وَلَقَدْ كَانُوا۟ عَٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلْأَدْبَٰرَ ۚ

او بیشکه | دوی وعده کړے وه | الله سره | له دے نه وړاندې | چه دوی به نه ګرځوی | شا

او حال دا دے چه هم دے خلقو د اول نه الله تعالیٰ سره دا وعده کړے وه چه دوی به تیښته نه کوی

وَكَانَ عَهْدُ ٱللَّهِ مَسْـُٔولًا ۝١٥ قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ

او ده | وعده | د الله | چه پوښتلے به شی | ووایه | هیڅ کله به فائده درنه کړی تاسو ته | تیښته

او د الله تعالیٰ سره شوے وعده خو خامخا پوښتلے شی. ته ورته ووایه چه تیښته هیڅ فائده نه شی درکولے

إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ أَوِ ٱلْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ

که چرے وتښتئ تاسو | له مرګ نه | یا د قتل کیدو نه | او دغه وخت به | تاسو ته موقع ملاؤ نه شی

که تاسو د مرګ یا د قتل نه تښتئ او په دغه (تیښته) کښے به فائده او چته نه کړے شی

إِلَّا قَلِيلًا ۝١٦ قُلْ مَن ذَا ٱلَّذِى يَعْصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَ

مګر لږه | ووایه | څوک دے | هغه کس چه | بچ کړی تاسو | د الله نه | که چرے هغه وغواړی

خو لږه. ته ورته ووایه چه څوک دی چه د الله تعالیٰ نه به تاسو بچ کړی که چرے دے

بِكُمْ سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم

تاسو ته | تکلیف رسول | یا | وغواړی | په تاسو باندې | مهربانی کول | او دوی به نه بیا مومی | ځان د پاره

تاسو له تکلیف درکول وغواړی یا که په تاسو مهربانی کول وغواړی (نو څوک ئے منع کولے شی)؟ او دوئ د الله تعالیٰ نه بغیر

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ
سیوا | دَ الله نه | څوک دوست | او نه څوک مددګار | بیشکه پیژنی | الله
بل هیڅوک دوست یا مددګار موندلے نه شي ـ الله تعالیٰ په تاسو کښے هغه کسان ښه پیژنی

الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ
منع کوونکی | له تاسو نه | او (هغه چه) وائی | خپلو وروڼو ته | چه راشئ | زمونږ طرف ته
(چه په جهاد کښے دَ شریکیدو نه) منع کوی او خپلو وروڼو ته وائی ، چه زمونږ طرف ته راشئ

وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَاِذَا
او نه راځی دوی | جنګ ته | مګر | لږ | شومان دی | ستاسو په حق کښے | پس هرکله چه
او (خپله هم) په جنګ کښے نه شریکیږی، مګر ډیر کم ـ ستاسو په حق کښے ډیر شومان دی ـ نو هرکله چه

جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ
راشی | ویره | نو ته وینے دوی | چه ګوری دوی | ستا طرف ته | چه ګرځی | دَ دوی سترګے
دَ ویرے وخت راشی ، نو ته به ئے وینے چه دسے درته ګوری چه (لوټیږی نه) دَ دوی سترګے تاؤ راتاؤ

كَالَّذِيْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
په شان دَ هغه چا | چه بے هوشی راغلی وی | په هغه | دَ مرګ | بیا هرکله چه | لاړه شی | ویره
کیږی لکه چه دَ مرګ بے هوشی پرے راغلی وی ، خو چه ویره (ترے نه) لاړه شی

سَلَقُوْكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۗ اُولٰٓئِكَ
نو دوی طعنے درکوی تاسو ته | په ژبو | تیزو سره | شومتیا کوونکی | په مال | هم دا خلق دی
نو دوی دَ مالِ غنیمت په لالچ کښے په تیزو ژبو سره تاسو له طعنے درکوی ، دے خلقو هم

لَمْ يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
چه ایمان ئے نه دے راوړے | نو ضائع کړل | الله | عملونه دَ دوی | او دے | دا (خبره) | الله ته
ایمان نه دے راوړے نو الله تعالیٰ دَ دوی ټول عملونه برباد کړل ـ او دا (خبره) الله تعالیٰ ته ډیره

يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ
آسانه | دوی خیال کوی | چه لښکرے | (لا) تلے نه دی | او که چیرے راشی
آسانه ده ـ دوی دا خیال کوی چه (په مدینه باندے حمله کوونکے) لښکرے لا واپس تلے نه دی ، او که دغه لښکرے

الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ
لښکرے | نو آرزو به کوی دوی | چه کاش دوی | بهر وتلی وے | په کلو کښے | دوی تپوس کولے
بیا راشی نو دوی به دا غوښته وکړی چه بهر په میرو کښے دیره وی ، تش ستاسو دَ

عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۗ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾
ستاسو دَ خبرونو | او که چیرے وے دوی | په تاسو کښے (موجود) | نو دوی به نه جنګیدل (دښمن سره) | مګر ډیر کم
حال احوال تپوس به کوی ، او که چیرے دوی تاسو سره هم وی نو په جنګ کښے به ډیره کمه حصه اخلی

٢ ع ١٢ ١٨

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ

بیشکه | وه | تاسو دَ پاره | (په ذات دَ) رسول الله کښې | نمونه | ښه | دَ پاره دَهغه چا

(مسلمانانو!) تاسو دَ پاره (په دے سختو حالاتو کښې) دَ رسول الله په ذات کښې ښائسته نمونه موجود ده داسے

كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿۲۱﴾ وَ

چه امید لری | دَ الله | او دَ ورځے | دَ آخرت | او یادوی الله | ډیر | او

خلقو له چه دَ الله نه او دَ قیامت دَ ورځے نه ویریږی او الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوی. او ځه

لَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ

هرکله چه | وُلیدل | مؤمنانو | لښکرے | نو دوی ووئیل | دا دی هغه څه | چه وعده ئے کړے وه موږ سره الله

وخت چه مؤمنانو دغه لښکرے وُلیدلے نو وُئے وئیل دا خو هغه (موقع) ده دَ کومے چه الله تعالیٰ او

وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّاۤ

او دَ ده دَ رسول | او رښتیا وئیلی وُو | الله | او دَ ده رسول | او زیات نه کړو په دوی کښې (څه نور) | سیوا

دَ ده دَ رسول موږ سره دَ وړاندے نه وعده کړے وه او الله او دَ ده رسول رښتیا وئیلی وو او (دَ کفارو دَ لښکرو) دَ دوی ایمان

اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿۲۲﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا

دَ ایمان | او فرمانبرداری نه | په مؤمنانو کښې (ډیر) | هغه سړی دی | چه رښتیا ئے کړل | هغه څه

او اطاعت نور زیات کړو. په مؤمنانو کښې ځنے داسے دی چه دَ الله تعالیٰ سره ئے خپل

عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ

چه وعده ئے کړے وه | الله سره | په هغې | بیا ځنے له دوی نه | هغه دی | چه پوره ئے کړو | خپل اقرار

لوظ په رښتیا پوره کړو نو چا خو خپله منښته پوره کړه

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿۲۳﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ

او ځنے له دوی نه | هغه څوک دی چه انتظار کوی | او بدل ئے نه کړو | څه بدلول | دَ پاره دَ دے چه بدله ورکړی | الله

او څوک لا دَ وخت انتظار کوی او دوی (په خپله رویه کښې) ذره قدرله بدل نه شول' دا واقعه ځکه وُشوه

الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ

رښتینی خلقو ته | په رښتیا دَ دوی | او عذاب ورکړی | منافقانو ته | که چرے | هغه وغواړی

چه الله رښتینو مسلمانانو ته دَ دوی دَ رښتیا اجرورکړی او منافقانو ته که چرے وغواړی نو سزا ورکړی یا دَ هغوی

اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۴﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ

یا توبه قبوله کړی | دَ دوی | بیشکه الله | دے | بخښونکے | مهربان | او واپس کړل | الله

توبه قبوله کړی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. او الله تعالیٰ کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ

هغه کوم چه | کافران دی | دَ دوی دَ غصے سره | چه حاصل نه شو دوی ته (څه) ښیګړه | او کافی شو | الله | مؤمنانو دَ پاره

دَ قهره ډک واپس کړل او دَ هغوی هیڅ مراد پوره نه شو. او هم الله تعالیٰ مؤمنانو دَ پاره په جنګ کښے

الْقِتَالَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ
په جنګ کښې | او دے | الله | ډیر طاقت ور | غالب | او ښکته ئې راکوز کړل | هغه کسان چه | مدد ئې کړے وو د دوی
کافي شو، او الله تعالىٰ ډیر قوی او زبردست دے. او په اهل کتابو کښې چه کومو خلقو د مکې د
مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ
له اهل کتابو نه | د دوی له کلاګانو نه | او واچولو | د دوی په زړونو کښې | رُعب
کفارو مدد کړے وو هغوی ئې د کلاګانو نه لاندې راکوز کړل او د هغوی په زړونو کښې ئې ستاسو رُعب واچولو
فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ
یوه ډله | تاسو وژله | او قیدوله مو | بله ډله | او وارثان ئې کړل تاسو | د دوی د زمکې
چه څوک مو ترے نه وژل او څوک مو ترے نه قیدول. او تاسو ئې د هغوی د زمکو او د کورونو
وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوْهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
او | د دوی د کورونو | او د دوی د مالونو | او د هغې زمکې | چه تاسو قدم نه وو ایښے په هغې | او دے | الله
او د نورو مالونو خاوندان کړئ او د هغې زمکې چه تاسو پرې (د جنګ په غرض) قدم قدم ایښے نه وو او الله تعالىٰ
عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ ٣ ع ١٩
په هر څیز باندې | قادر | اے نبیؐ ! | ووایه | خپلو بیبیانو ته | که چرے
په هر څهٔ پوره پوره قدرت لری. اے نبیؐ! خپلو بیبیانو ته ووایه چه که تاسو د
كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ
غواړئ تاسو | ژوند | د دُنیا | او د دے ښائست | نو راشئ | چه زهٔ تاسو له لږ سامان درکړم
دنیا د ژوند خوندونه او د دے ډول سنګار غواړئ نو راشئ چه زهٔ درله څهٔ لږ ډیر سامان درکړم
وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
او رخصت کړم تاسو | په رخصت کولو | ښو سره | او که چرے تاسو | غواړئ | الله | او د دهٔ رسول
او په ښهٔ مناسبه طریقه مو رخصت کړم. او کهٔ تاسو الله تعالىٰ او د دهٔ رسول او
وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا
او کور | د آخرت | نو بیشکه الله | تیار ساتلے دے | نیکو بیبیانو د پاره | له تاسو نه | اجر
آخرت غواړئ. نو الله تعالىٰ په تاسو کښې نیکو بیبیانو له ډیر لوئے اجر تیار
عَظِيْمًا ﴿٢٩﴾ يٰنِسَاۗءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
ډیر لوئے | اے بیبیانو د نبیؐ ! | څوک چه | وکړی | له تاسو نه | بدکاری | ښکاره
ساتلے دے. اے د پیغمبر بیبیانو! په تاسو کښې څوک چه څرګنده ګناه وکړی نو
يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾
نو ډبرګ به کړے شی | هغې ته | عذاب | دوه ګبرګه | او دا | دا (خبره) | په الله باندې | آسانه
هغې له به دوه ګبرګه سزا ورکولے شی، او دا کار الله تعالىٰ ته ډیر آسان دے